
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

DAHA NE KADAR OLDU bu gezegendeki çocukluğumuz... Dün gibi. Başımızda ne tür işler dolandı durdu. Aslında Yeni Çağa kavuşup özgürleşeceğiz derken yeni bir şeyin farkına vardık: Özgürlük göreceli bir yansıma imiş. Ama dolu dolu gerçeğe ait günler, yıllar yaşadık.

Her seferinde sıçradık, “Gerçeği bulduk, burasıdır” diye, baktık ki bir öncede bıraktığımız varlıklar değişmek istemiyor. Realiteyi son hakikat gibi anlamlandırıp aradan eylem ihraç etmeye çalışıyorlar.

Uykuda olan kapalı şuur halimizden çok hatırlamadığımız öz bilgilerimiz bize yabancı gelir. Ya da onları keşfettikçe kayıp hazine bulanlar gibi sevinç içinde kalınır. Ruh enerjisinin bu gezegene akıttığı tesirler yeryüzündeki maddesel ortamlardaki deneyim istasyonlarında anı ve bilgi havuzu olarak kullanılmıştır. İşte bu nedenle tayin edilen zamanın niteliği ve kendimize tanıdığımız hatırlama süreci Yeni Çağın eteklerinde yukarı doğru ilerliyor.

Şuur kademelerindeki artış yok olan bir geçmiş kaderi ile bizleri yüzleştirecek. Yani geçmiş deneyimlerimizden elde etmemiz gereken altın yüzleşmeleri alabilirsek aldık, yoksa yepyeni başlangıçlar için hazır olalım.

Kadim bilgilerde böyle söylüyor. Biriktirdiğimiz tüm anılar ve birikimler kendi öz malımıza yani ruhun kendi sıçrayışı için oluşturacağı trampelen için önümüze veriliyor. Bu zıplayış ki güneş sisteminin toptan sıçrayışına dair her anlamda boyutsal bir sıçrama, maddenin sırlarından oluşmuş bir simya mirası ile yeni yollar, duraklar...

Gerçek dönüşüm ve doğrudan arı bilgi, sade bilgi ile yaşanacak ve belirlenecek gelecek zamanlar nefesini tutmuş, yol göstermek için bekliyor.

Zaman o zaman, anısını hatırla,
Duygusunu ayrı tut,
Kıymetli olanı ayır...

Bekle...
Beklenmeyenin değeri için,
Bekle...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Neslihan PARLAK

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

KASIM 2010 Sayı: 610 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayınlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No:4 Daire:6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K.9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL.
Yurtdışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL.
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL.
Yurtdışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	500 USD
Ön Kapak İçi	200 USD
Arka Kapak İçi	200 USD
İç Tam Sayfa	150 USD
İç Yarım Sayfa	100 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Varlığın Ölümünden Sonraki Durumu** Ergün Arıkdal
- 12 **Meditasyon, Zikir ve Farklı Bir Bilinç Hali Şizofreni**
Dr. Sultan Tarlacı
- 22 **Uzaylı DNA’sını Arayış** Alan Boyle
- 25 **UFO Araştırmacısı Wendelle C. Stevens’ı Uğurladık**
Haber
- 26 **Bir Sevgi Yanıtı** Eva Selhub
2. Bölüm
- 35 **İdrakin Doğuşu**
Sadıklar Planı’ndan Alıntılar
- 36 **2012 ve İnsanlığın Kaderi: Dünyanın Sonu mu**
Yoksa Bilinç Devrimi mi? Dr. Stanislav Grof
1. Bölüm
- 42 **Yapay İsteklerden Şuurlu İsteklere** Nusret S. Yılmaz
- 45 **“Astral Şehir” Sinemalarda!**
Haber
- 46 **Bilimin Hükümleri** Allan Kardec
- 50 **Öğretmen** Murry Hope
- 53 **Anlam Kaynak’tan Gelir** Rob Preece
- 54 **Duyularla Doğrulan Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji**
Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar Aytuğ A. Şentürk
2. Bölüm
- 62 **Yardımlaşma ve Dayanışma** Varlık: Andre Luiz
Tebliğ
- 63 **Etkinlikler**

Her Bilgi Kendisinden Sonrakine Temel Oluşturur

REALİTE

Varlığın Ölümden Sonraki Durumu

Ergün Arıkdal

ESKİ MİSİR'DA, oldukça sağlam bir şekilde yapılan tasvirler çok daha sonra değiştirilmiştir. Örneğin, *Tibet'in Ölüler Kitabı*'nda ulaşılacak yerler hakkındaki tasvirler çok farklıdır. Çünkü zaman ve mekan şartları değişmiş, varlıkların anlayış seviyeleri farklılaşmıştır. Onlara göre kavramlar ve açıklamalar getirmek zorunluluğu doğmuştur.

O dönemin çok önemli bilgiler veren yazıları, Ari ırkın Hindistan'ı istila etmesinden sonra, oradaki Hint bilgileriyle karışarak, sonradan tekrar ortaya çıkmıştır. Hinduizmde yapılmış tasvirlerin bir bölümünün, Batılıların Mezopotamya'da yaptığı araştırmalar sonucunda Elam, Kalde, Asur ve Babil kayıtlarında tekrarlandığını görüyoruz.

Babil'de 350 yıl kadar sürgünde bulunan İsrailoğulları, ister istemez bu büyük Babil kültürünün etkisi altında kalmıştır. Bu nedenle kendi kitaplarına, oradan elde etmiş oldukları bilgileri kaydetmek durumunda kalmışlardır. Bugün Tevrat'ta öbür dünyaya veya öbür dünyaya geçiş sırasında oluşacak birtakım belirtilerle ilgili bilgiler varsa, çok eski geleneğe dayalı olarak oluşturmuş bilgilerin tekrarı halindedir.

Yeryüzündeki hiçbir bilgi kendinden önceki bilgilerden etkilenmeden, kendisini ayakta tutamaz. Her bir bilgi diğer bilgiden yeni bir kan almak zorundadır. Ve ona ekleyeceği herhangi bir şeyi varsa, o da, içinde bulunduğu zaman ve mekandaki varlıkların ihtiyaç ve durumlarına uygun olarak yapılır, yapılmıştır. Bu kaçınılmaz bir süreçtir. Örneğin, Kur'an'da ötealemin geçiş noktaları hakkında ortaya konan bazı benzetmeler vardır. Bunların birçoğu, kelimeleri değiştirmiş vaziyette, *Tibet'in Ölüler Kitabı*'ndaki akışlarla çok bağlantılıdır. Kur'an çevresindeki varlıkların geleneklerine saygı göstererek, bazı değişikliklerle aynı şeyleri belirtmiştir. Hatta bazı geleneklerde, dinsel hikayelerde bile eski Mısır

hikayelerinin aynısını bulmak mümkündür. Çünkü bunlar değişmeyecek olan gerçekleri ifade etmektedir. Aynı gerçekler zaman zaman çeşitli yönlerden, ihtiyaçlara göre gözlemlenmiştir. Ve her birinin diğerinden etkilenmesi asla kusur değildir.

Muhammed Peygamber tek Tanrı inancını ifade ederken, İbrahim'den bu yana gelen bir inancı mı taklit ediyordu? Hayır. O sadece bir gerçeği ortaya koyuyordu. Kim söylerse söylesin, hakikat hakikattir.

Bedenlenmeler Rastgele Değildir

BİZ enkarne oluruz, bir bedeni kendi etkimiz altında tutarız. Ruh varlığının, etki altında bulundurma gücü onun en büyük gücüdür. Kendisinin dışındaki her şeyi kendisine bağlayabilecek güce sahiptir. Dolayısıyla bir bedeni kendi hükmü altına alabilir. Bu hüküm altına alma meselesi enkarnasyon meselesidir. Elbette, bunu da bir ihtiyaç için yapar. Bu ihtiyaç ise doğrudan doğruya maddenin tanınması, öğrenilmesi, maddenin cazip noktaları karşısında varlıkta birtakım dirençlerin oluşmasıdır. Yani kendisinden daha baskın çıkacak olan bir başka gücü yönlendirebilmeyi, varlık ancak onunla bir arada kalarak öğrenebilir.

Enkarnasyonlar, çok muazzam bir hesap işi olmak üzere, maksatlı olarak meydana getirilir. Ha deyince doğulmaz. Bir kuyuya kova bırakıp su çekmeye benzemez. Bir bedene bağlanabilmek ve o beden aracılığıyla maddenin hükümrانlığını, ruhun hükümrانlığına dönüştürebilme

çabası içinde kalabilmek çok zor iştir. Çok varlık enkarne olur ama bunların içinden çok azı ancak başarılı olur. Ve bu yüzden, başarısızlığın ortadan kaldırılabilmesi için tekrardan doğuş imkanları sağlanır.

Her varlık için sonsuz imkan vardır. Denemeden, bilmeden hiçbir şey öğrenilemez. Teorik öğrenme doğaya uygun değildir. Daima bir pratiğe, bir uygulamaya dayalıdır öğrenme. Bu yüzden varlık, maddeye hakim olmayı öğrenebilmesi için büyük uygulamalar yapar. Bu uygulamalar çok karmaşık ve büyük sistemler halindedir ve bütün sistemler birbiriyle sorumluluk halinde yaşar. Birbirine bağlıdır ve her hareket diğer bir hareketin hem sebebini hem sonucunu meydana getirdiği için herkes her şeyden sorumludur.

Bireyler Sorumluluktan Kaçmaz

“**B**U BENİM değil, başkalarının sorumluluğudur,” ifadesi kadar bencilce, insanları durağanlığa sürükleyen başka bir ifade yoktur. Bu ifade dejenere oluşun göstergesidir. İnsanlar, sorumluluk duygusunu kendi kendilerine kaldırarak yozlaşmaya başlamıştır.

İnsanlar, acaba hangi sorumluluktan kurtulmaya çalışıyor? Günah sorumluluğundan mı, kendisine gelecek olan maddi hazların kesilmesi tehlikesinden mi ya da birtakım maddi ıstırapların kendisini çevrelemesinden mi? Elbette, buradaki maddi ıstırap vicdanımızın sızlaması, insanlık adına içimizden gözyaşı dökmemiz de olabilir. Bundan bile kaçmakta olan bir insanlık için “yozlaşmış” ifadesinden başka bir ifade kullanılamaz.

Ancak koyunlar kendi bacaklarından asılır. Çünkü onlar idraksiz, duygusuz, zeki olmayan, sebep ve sonuç yasalarına göre en yüce sebepten mahrum olarak yaşayan varlıklar tarzındadır. Dolayısıyla onlar tek başlarına varlıklardır. Yani bilerek ve isteyerek herhangi bir organizasyon, bir plan içinde bulunamazlar. Onları ancak, onların üstünde olan varlıklar bir plan içine alıp şekillendirebilirler.

Bugün açıkça görülüyor ki insanlık, elinde bulunan ve ilahi şekillendirmelerle oluşturulmuş bazı gerçeklerin, şu anda var olan gerçekleri onun istediği tarzda ve açıda aydınlatmadığının farkındadır. Ona kolaylık sağlamamakta, gidişine hız verememektedir. Ve büyük bir arayış içine girmiştir. Yani adeta, yeniden bir din yapılanması istenmektedir.

Batı'nın bugün çok çeşitli mezhepler halinde ortaya çıkan arayışları var. Bundan en çok yararlananlar da Doğu ulusları olmuştur. Hinduizmin ve İslamiyetin Batı dünyasına çıkartma yapması, içinde buldukları realitenin, artık onları tatmin etmeyişlerinden ileri gelmektedir. Yogayla, meditasyonla, şakralarla yeni bir tatmin edici nokta arıyorlar. Uygarlığı çok gelişmiş olan Batı neden böyle bir ihtiyaç içine girmiştir? Çünkü bizim uygar ya da gelişmişlik kavramlarımız gerçekliği yansıtmamaktadır.

Ölümün İlk Aşamaları

BEDENİNDEN ayrılıp ruhsal dünyanın ilk aşamasında bulunan varlıkların onayladıkları olgular şunlardır:

Bedeninden ayrılmış olan varlık

kendisini insani şekilde görmeye devam eder. Uzun bir süre bir bedene konsantre olan varlığın tahayyül melekesi birdenbire değişmez. Orada büyük bir şartlandırma meydana gelmiştir, her ne olursa olsun. Aynen rüyalarda olduğu gibi. İnsan rüyasında kendisini kendisi gibi görür. Ayşe kendisini Fatma ya da Mehmet gibi görmez. Ayşe, Ayşe'dir. Bunun kaldırılması mümkün değildir.

Yapmış olduğumuz bazı metapsişik deneylerde telkine açık, çok hassas kişiler kullanılmasına ve çok derin transa geçmiş, her türlü telkine açık olmalarına rağmen böyle bir şey yapılamamıştır. Kendi cinsiyetleri dışında başka bir cinsiyeti kesinlikle kabul etmemişlerdir.

Yani varlık enkarne olurken kendisini nasıl benimsemişse, hangi hal içinde bulunacağına inanmışsa aynen onu sürdürmektedir. Fizik bedenini terk eden varlık, kendisini fizik dışında ya da nurlar içinde, kanatlı olarak görmez. Aynen neyse onu görür çünkü o imaj onda yerleşmiştir. O imaj kendi yarattığı imajdır. Ve onu aynen fizik bedene yapıştırmıştır. Ve fizik beden ruhun istediği şekildedir. Bu nedenle herkes kendi durumundan memnun olmak zorundadır.

Ne düşünürsek o olur. Burada da, ötealemden de tahayyülümüz bizim her şeyimizdir.

Varlıklar ölmüş olduklarını, bazen çok uzun bir süre fark edemez. Çünkü

kendisini insan prototipi içinde görmeye devam etmektedir. Ve bu nedenle bedeninden ayrılmış olduğunu bilmez. Olduğu gibi fiziksel özellikleriyle tasvir eder kendisini: boyu, elbisesi, çehresi, ayakkabıları vs. Teşevvüş anındaki ifadeleridir bunlar.

Canın tesliminden hemen önce dünya hayatındaki tüm olaylar sentetik bir hatırlama ve genelleşmiş rüyetler halinde gözler önünden geçer. Bir anda bütün hayatın film şeridi gibi gözler önünden geçmesi, klinik vakalarda çok rastlanan bir olaydır. Birkaç saniye içinde 60-70 yıllık hayat dramı seyredilir. Bir zaman rulosunun gerisin geriye sarılışına benzemektedir bu. Bu olgu, sadece ölüm anında değil, bayılmalarda da olmaktadır. Hatta o sırada, hatırlayamadığı veya yanlış bildiği şeylerle de karşılaşılıyor. Bunun tedavi edici bir özelliği de vardır. Zihinde yanlış kalan bir anı, onda psikonevrotik bir durum meydana

getirmiştir ve bir türlü kurtulamaz. Çünkü sebep belli değildir. Ama o bayılma ve geçici ölme gibi şoklarla olayların gerçeği ile karşılaşır. Ve mesela, kendini suçlu görme gibi bir durumdan kurtulabilir.

Spatyomun Alışma Dönemleri

ÖLMÜŞ OLANLAR, daha önce bedenini terk etmiş olan aile bireyleri ve dostları tarafından karşılanırlar. Dikkat edilirse dünyadaki örf ve adetler bir bakıma orada da geçerlidir. Herhangi bir yere gittiğimiz zaman, normal olarak bizi yakın arkadaşlar ve akrabalar karşılar. En azından böyle şey bekleriz ve olmuşur da.

Bu sempati kuralına bağlı olarak gerçekleşir. Çünkü aile bireyleri ve dostları demek, aynı plana bağlı varlıklar demektir. Hiç kimse birbiriyle

boşu boşuna ana oğul, baba kız, akraba olmaz. Evlilikler de öyledir. Evlilikler rastgele olmaz. Bütün dostluklar, ailevi bağlar belli bir plan ve organizasyon içinde meydana getirilir.

Yani ölmüş varlık, kendisine en sempatik gelen varlıklar tarafından karşılanır. Bu bir titreşim, anlayış ortaklığı meselesidir. Kendilerinden bir şeyler alabildiğimiz, kendilerine bir şeyler verebildiğimiz insanları ararız. Onlar bizim gerçek dostlarımızdır. Evliliklerin temelinde de bu yatar. Eşler birbirinden bir şey alıp veremiyorsa, sadece maddi bir anlaşmaya dayandırılmışsa, o bitişe doğru bir gidiştir. Almayı düşünmenin yanında vermeyi de düşünmek gerekir.

Bu alışveriş dengesini canlı tutabilen varlıklar, bağlı oldukları ortak planın çok iyi birer üyeleri olmak üzere fevkalade iyi bir hayat sürebilirler. Dünyanın ağır şartlarını karşılıklı omuzlayarak götürürler. Sıkıntıları daha az olur ve o sıkıntıyı daha göreceli bir değere indirirler. Önemli olan da budur.

Karşılamanın varlıkların tampon vazifesi görürler. Ani bir şekilde spatyomun yüksek titreşimli bölgelerinde varlığını korumak zordur. Varlık olarak derin bir şaşkınlığa düşebilir. Çok ağır şuur kayıpları olabilir. Adaptasyon zorluğu çekilir. İşte, ölmüş varlığı daha çabuk adapte edebilmek için başka varlıklar, akraba ve aile bireyleri kisvesine bürünebilirler. Varlığın oradaki yalnızlığını paylaşırlar, korkusunu giderirler, teselli ederler. Gelebilecek yoğun etkiye karşı araya girip onu hafifletirler. Yoksa o varlığı savurur atar o atmosfer. Varlığın liyakatine göre şiddetli etkiler yumuşatılır. Yani sebep-sonuç yasası orada da geçerlidir.

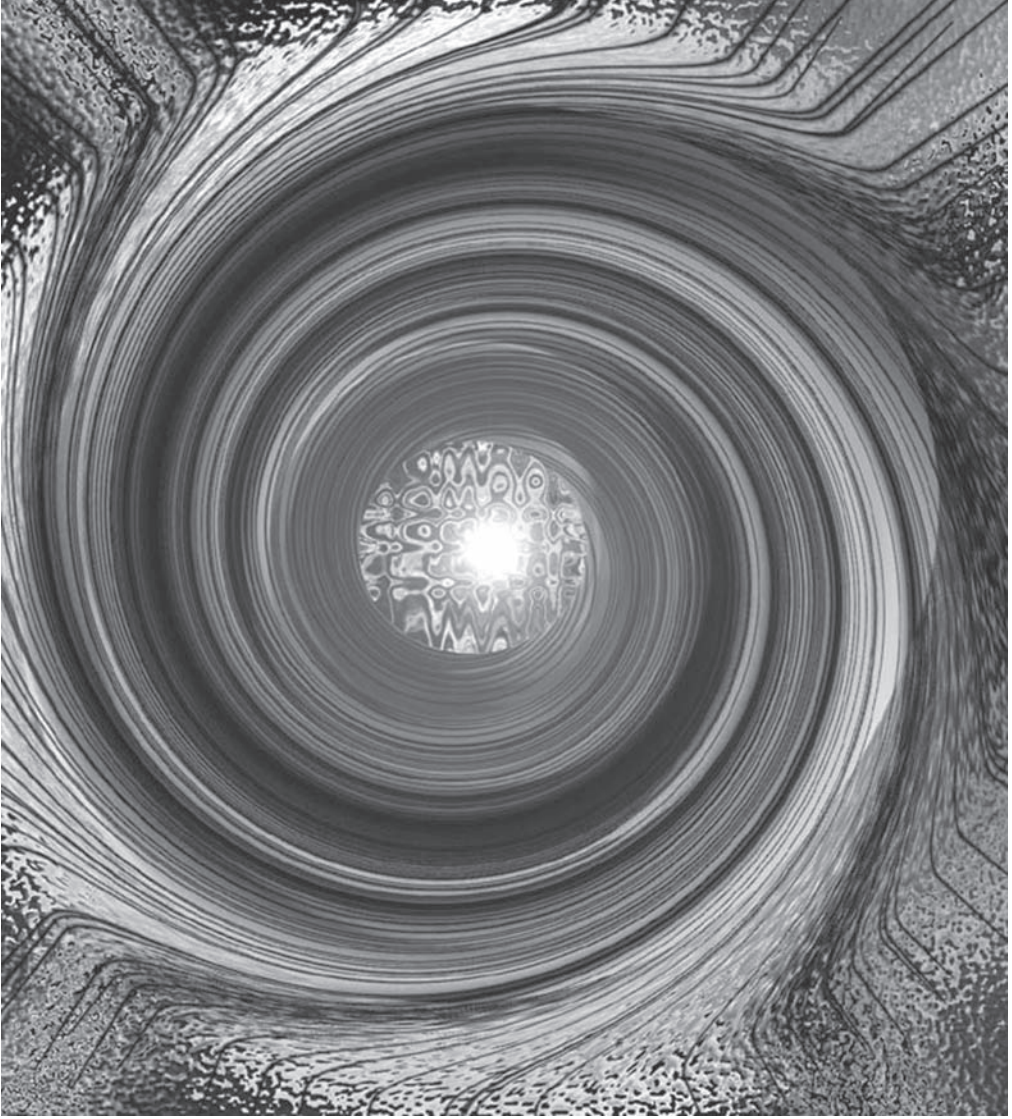
Evrendeki her şeyin, üzerine dayandırıldığı bir yasadır bu.

Pasif Dönemdeki Varlık

HEMEN HEMEN bütün varlıklar ruhsal dünyada az çok onarıcı bir uyku devresine girerler. Oraya geçişin, bedenden ayrılışın verdiği büyük bir yorgunluk ve bitkinlik vardır. Ama diyebilirsiniz ki, “Bunlar hep maddeye bağlı işler. Yani yorgunluk fiziksel bir özelliktir. Ancak varlık bedenini terk etmişse, bu nasıl olur?”

Buradaki uyku ve onarıcılık ifadeleri benzetmedir. Bu durum varlığın kendi mensup olduğu aile planıyla, gerçek vataniyle olan bağlantısının devam etme süresidir. Yani pasif bir devre geçirmektedir. Orada henüz hiçbir şey başlamamıştır. İç hesaplaşma, kendini etraftan soyutlama başlamamıştır. Varlık, ancak kendini soyutladığı zaman bir hesaplaşma dönemine girer. Herhangi bir konsantrasyonu yoktur; ne yapmak gerekir, burası neresi, diye de soramaz. O anda şuuruzsuzluk karanlığı içindedir. Şuurlandıkça aydınlanır her şeyi. “Ben kimim?” diye sordukça aydınlanma başlar.

Bu onarıcı, yani pasif süreci her varlık geçirir. Orada hiç kimsenin ayrıcalığı yoktur. Vibrasyonların değiştiği andır. Kapasite değişiminden dolayı her varlık bir pasifliğe girer. Varlık ne derecede uyanık kalmışsa, kendi kimliğini ne kadar çok tanıyabilmişse onarıcı uyku dediğimiz dönem o kadar kısa olur. Çünkü o dönemin amacı varlığın kendi kendisini tanımasıdır. Bu meydana geldikten sonra iş biter.

Kendi Kendine Hesaplaşma

HER VARLIK hangi manevi ortam ihtiyacı içinde bulunuyorsa, onun oluşturduğu bir yaratma, yani imajinasyon gücü vardır. Bugün kendilerini yeryüzünde Allah'ın sağ kolu, O'nun yol göstericisi olarak kabul eden binlerce insan var her dinden. Gerçekten de bu kişiler bedenlerinden ayrılmış ruhsal dünyaya geçerse,

kendilerini ışıklı ve spiritüel bir ortamda bulabilirler. Çünkü bunlar onların kendi yaratıkları bir alemdir. Kendi şuuraltlarında bunlar mevcuttur.

Bazı varlıklar da vicdani kararları yüzünden, vicdanlarının kendi üzerlerine yaptığı haklı baskıdan dolayı kendilerini suçlu sayarlar. Tıpkı ilk günah diye bir kavrama inanan Hristiyanlar gibi. Hiçbir şey bilmeyen varlığın günahı mı olur? Günah

temelde hakikate uymayan hareketler demektir. Hakikati herkes bilir mi? Ne öğretilmişse onu bilir. O halde herkes bilgisi kadar sorumludur. Bu nedenle aynı konu üzerinde çok çeşitli günahlar vardır. Birisinin günahı ile başkasının günahı aynı değildir, aynı zeminde, aynı iş üzerinde de olsalar bile. Çünkü ikisinin de bildiği şeyler farklıdır. Kiminki esas alınacaktır?

Yukarıdaki halet içinde bulunan varlığın, kendisini gayet sıkıntılı ve karanlık bir ortamda bulması normaldir. Çünkü bütün hayatı böyle geçmiştir. Kendini kendi içindeki bir zindana kapatmış. “Sen suçlusun çünkü günah işledin,” empozisyonu altında yaşamıştır. Bu sıkıntılı ve karanlık ortamı, bizzat kendisi oluşturmuştur. Ahlaki ve moral olarak yozlaşmışsa, bunu çevresindeki insanlardan saklayabilmiştir. Ancak kendi kendine kaldığı zaman saklayamaz, derhal suyun yüzüne çıkar. Bu yüzden insanların biraz daha sağlıklı kalabilmesi için Hristiyanlıkta günahlardan arınma olgusu vardır. İslamiyette ise tövbe olayı vardır.

Yaratıcı İmajinasyon

RUHSAL VARLIK spiritüel ortamda, dünyadaki manevi havası kuvvetli yerlere benzeyen gerçek, özlü ve objektif, yeni bir dünyayla karşılaşır. Böyle bir ortamı meydana getiren de, oradaki varlıkların kendi tahayyülleridir. Oradaki varlıkların, planlanmış bir tahayyül mekanizmasıdır. Daha önce oraya geçip gitmiş kudretli varlıkların, işbirliği halinde oluşturdukları bir organizasyondur. Varlık o tesirin içine

girdiği zaman korunuyor. Bu, ruhun yaratıcı imajinasyonunun bir özelliğidir.

Yaratıcı imajinasyon konusu çok önemlidir. İncil’deki Yuhanna’nın Vahyi tamamıyla yaratıcı imajinasyonun fonksiyonlarıyla ilgili bilgilerle doludur. Aynı şekilde, Kur’an’da cennet, ahiret ve öbür dünya sakinleri üzerine ve cehennem azabı sırasındaki hissedişlerle ilgili çok güzel yaratıcı imajinasyon örnekleri vardır.

Spatyoma yeni gelen varlıklar konuşma ile anlaşacaklarını sanarak bir aldanma içine düşerler. Spiritüel dili düşünce naklinin, yani telepatinin oluşturduğunu sonradan öğrenirler. Varlıklar spiritüel görme yetenekleri sayesinde cisimlerin içini ve ötesini algılayabildiklerini belirlerler. Yeryüzü üzerindeki durugörü yeteneği işte, insanları ötealeme hazırlamaktadır. Varlıklar mesafe önemli olmadan, isteklerine bağlı olarak bir yerden bir yere bir anda gidebilirler. Bu yer spatyomun üstün bölgeleri olabileceği gibi, dünyaya çok yakın spatyom bölgeleri de olabilir. Hız ve mekan sorunu yoktur. Neyi düşünürsek o olur. Varlık herhangi bir yere gitmiyor, o mekanı kendisine çekiyor ve kendisini o mekânın içinde buluyor.

Varlıklar ilgi yasası sayesinde spatyomun üst seviyelerine mecburen ve otomatik olarak çekildiklerini öğrenirler. Belirli bir yerde kalamazlar. Teşevvüşten kurtuldukları, adaptasyonları arttıkça daha üst planlara yükseldiklerinin farkına varırlar.

□

Meditasyon, Zikir ve Farklı Bir Bilinç Hali Şizofreni

Dr. Sultan Tarlacı

INSANLAR günlük ve sıradan bilinçlerini değiştirmek için değişik yöntemler uygulama arayışlarına girerler. Mevleviler dönerek sema yaparlar, Budistler nefes alıştırmayı yaparlar, Yogacılar bir nesneye ya da tekrarlı bir kelimeye yoğunlaşırlar. Amaç hep aynıdır: sıradan ve gündelik bilinçten farklı şeyler deneyimleri aramak. Antropolojik çalışmalardan anlaşılmaktadır ki, yeryüzündeki 4000 toplumun %90'ı zihin hallerini değiştirmek, artırmak için sistemler geliştirmiştir. Bazıları ona ultrabilinç ya da genişletilmiş bilinç, kozmik bilinç derken, Budistler *nirvana*, *zen*, *satori*, *yodada samadhi* derler. Süfiler ise bu yolu *vecd*, insani kamil yolu olarak adlandırırılar.¹

Bilincin ya da bilinçli olmanın farklı dereceleri vardır. Koma ve uyku bunlar arasında tartışılmaz, ayrı noktalar. Uykuyu hepimiz her gün deneyimleriz. Anesteziyi bazılarımız denemiştir. Ve çok azımız da geçici koma durumları yaşamıştır. Bunlar çok kesin ve kati sınırlarla birbirinden ayrılmazlar. Mistik haller, uyku-anestezi-koma, hafıza kayıpları, psikotik hastalıklar, uyuşturucu ilaçlar (LSD gibi) farklı bilinç durumları doğurur. Bunların bir kısmı yapıcı, bir kısmı ise yıkıcı ya da bozucudur. Bazıları kısmen iç içedir ve sınırların nerede birbirinden ayrıldığını tespit zordur. Aralarında “bulanık” bir ilişki vardır.²

Meditasyon ve Saf Bilinç

SON 30 yıldır, meditasyon esnasında oluşan fizyolojik değişiklikler üzerinde birçok araştırma yapılmıştır. Meditasyon durumundaki bilinç ve eşlik eden beyin durumunun araştırılması, bilincin değişik şekillerini anlamamıza bir pencere açacaktır. Transandantal meditasyon (TM) ve diğer mistik deneyimlerin amacı, günlük yaşamımızda devamlı bilinçli olarak yaşadığımız yanılsamasından çıkmamızı ve gerçekten devamlı bilinçli duruma gelmemizi sağlamaktır.

Meditasyon yönlendirilmiş düşünce biçimidir ve mantıklı düşünceyi içermez. TM uygulaması basit bir “mantra” ile başlar. Mantra, genellikle bir kelime, bir anlam içeren veya içermeyen bir dizi heceden oluşur. Kelime değişik sıklıklarda ardışık olarak tekrarlanır. Kişinin kendisini mantrası ile özdeşleştirmesi gerekir. Örneğin, olağan bir kelime olan “mutluluk” kelimesi nasıl içimizde “mutluluk” duyumu oluşturuyor ise, mantra da oluşturmalıdır. Sevgi ve şefkatle tekrarlanır. Tıpkı sevilen kişiye seslenir gibi. Birkaç mantra örneği olarak OM-MARA-RAMA, OM-MANI-PADME-HUM, AYN-HUM verilebilir. Bu şekildeki yoğunlaşma ile dışsal uyaran en aza indirilir. Beden

hareketlerini de algı dışına bırakmak için hareketsiz lotus pozisyonunda oturulur ve uyumamak için sırt dümdüz tutulur.

TM dinamik bir süreçtir. Değişik evreleri vardır:

1. Dikkat, aktif düşünce ve algılamanın yüzeysel seviyesinden çok sessiz ve soyut seviyesine kaydırılır. Dikkat, rastgele düşünceden uzaklaştırılır,

2. Transandantal (aşkın) bilinç olarak adlandırılan evrede, kişi düşünce ve algıların içeriği olmaksızın, tam olarak kendine farkındalık üzerine yoğunlaşır,

3. Dikkat, “stres serbestleşmesi” denilen aşamada çok aktif seviyelere ulaştırılır.

Saf Bilinç

SAF BİLİNÇ, sistematik meditasyon uygulaması esnasında insan deneyiminin doğal yönünün doğrudan deneyimidir. Bu doğrudan deneyimin özelliklerinin ortaya konulması bilinci anlamamızı kolaylaştıracaktır. “Saf bilinç”teki saf, bilgi işleme ve bilginin içeriği olarak serbest olmaktadır. İçerik ise kendine farkındalıktır. Farklı olarak, normal uyanıklık deneyiminin içeriği, dış nesnelere, içsel düşünceler ve hislerdir. Saf bilinç esnasında üç önemli his ortaya çıkar: 1. Uzay-zamanın veya beden hissini yokluğu, 2. Huzur, 3. Sonsuzluk, sınırsızlık. Bahsedilen bu özellikler günlük yaşamımızda yaşarken deneyimlediğimiz bilincimizin anlamıdır. Deneyimi yaşayan birinin ifadesi ile: “Haftalık deneyimlerimde bazen derin, sonsuz bir sessizlik yaşarım. Bu esnada, tam olarak uyanık ve farkındayım. Fakat düşünceler bulunmaz. Nerede olduğum veya zamanın akışının farkında değilimdir. Tam bir bütün ve huzur hissederim.”

Tablo. Saf bilincin diğer bilinç durumları ile karşılaştırması. Derin uyku esnasında ne benlik ne de nesnelere vardır. Uyanma ile benliğimizi kazanırız ve aynı zamanda nesnel dünyaya gireriz. Saf bilinç durumunda, benliğimiz olmasına karşın nesnel dünya yoktur.

	<i>Benlik</i>	<i>Nesne</i>
Uyku	Hayır	Hayır
Rüya görme	Hayır	Evet
Uyanıklık	Evet	Evet
<i>Saf bilinç</i>	Evet	Hayır

Bu değerlendirmeler sonucunda, TM uygulaması esnasında yapılan içerik değerlendirmeleri “saf bilinç”, yani “kendinin bilinci”ni ortaya koyar. Bu normal uyanıklık bilincinden farklıdır.

Uzay-zaman ve beden hissi normal uyanıklık deneyimlerimizin anlaşılması için gereklidir. Saf bilinç deneyimi esnasında, uyanıklık deneyiminin hem esas çatısı hem de içeriği ortadan kalkar. Buna göre, saf bilinç, uyanıklığın “değişmiş” bir görünümü olmayabilir. Biçimi değişmiş bir uyanıklık deneyimi olarak da tanımlanamaz. Saf bilinç daha ziyade, uyanıklık deneyimlerinin özellikleri ve

alışılmış niteliklerinin yokluğu ile tanımlanabilir. Saf bilincin öznel tanımlamaları, uyanıklık durumu ve içeriği yokken kendine farkındalık durumu ile resmedilebilir. Saf bilinç deneyim nesnelere ve sürecinden ayrılmış, kendi farkındalığı olarak görünmektedir.

Saf Bilincin Fizyolojisi

SAF BİLİNÇ doğal ortaya çıkan bir deneyimdir ve kişinin kültür, dünya bakışı ve inançlarından bağımsızdır. Yaşanan her deneyimin sinir sisteminde işlevsel bir karşılığı vardır. Bu nedenle bilişsel bilgi işleme ve bilincin durumları; sinir sistemi ve beynin farklı alanlarındaki aktivitesi ya da çalışması ile betimlenebilir. Bu nedenle saf bilinç deneyimi, fizyolojik işlevde özel bir durumla karakterize olmalıdır. EEG, solunum hızı, deri direnci ve kalp hızının değişimi saf bilinci anlamak için bir pencere olarak görülebilir.

1. Tutulan soluk bu deneyimin ilk bildirilen yansımasıdır. Saf bilinç durumunda soluk, yaklaşık 10-40 saniye tutulur. Solunumun bu tipi apneik (durma=askıya alma) solunumun bir tipidir. Apneik solunum beyin sapında yerleşik olan solunum merkezi ile desteklenir.³

2. Diğer bir bulgu ise, solunum değişikliği ile ortaya çıkan deri direnci yanıtıdır. Bu otonom sinir sistemi yanıtı, uyum esnasında dikkatin çevresel uyarandan yeni veya belirginine çevirmeye benzerdir.

3. Diğer bir bulgu ise, saf bilinç esnasında elde edilen EEG verileridir. Soluk tutma öncesi ile

karşılaştırıldığında, EEG'deki güç (power) 0,5-1,5 Hz kadar artar.

TM esnasında görülen solunumun askıya alınması normal sağlıklı kişilerde görülmez ve asla 4-6 saniyeden daha uzun süreli solunumu askıya alma bildirilmemiştir. Apneik solunumdan sorumlu merkez beyin sapında bulunur (parabrakialis medialis çekirdeği) ve uyanıklık esnasında sessizdir. Fakat saf bilinç esnasında bu çekirdek muhtemelen devreye girer. Solunumda ortaya çıkan bu değişiklik zemininde otonom sinir sisteminin işlevi değişir. Saf bilinç öncesi dönemde, sempatik aktivite düşüktür (deri direnci daha düşük kaydedilir) ve parasempatik aktivite yükselir (artmış solunumsal düzensizliğe neden olur). Saf bilincin ortaya çıkışı sırasında hem sempatik hem de parasempatik uyarıda bir patlama oluşur ve ardından sessizlik ortaya çıkar. Deneyimlerde tanımlanan "sınırsızlık" ve "huzur" hali, solunumun askıya alınması ve otonom aktivite ile belirgin doğrusal ilişki içindedir. Bu esnada ise EEG'de tepe güç frekansı artar ve bu artış, aynı zamanda farkındalık artışı ile paraleldir. Bu ilginç birliktelikler uyku, rüya ve normal uyanıklıkta görülenden tamamen farklıdır. Bilincin bu şekli normal uyanıklık bilinci ile de ilişkilendirilmelidir.⁴

"Okyanus benzetimi" saf bilinci tanımlamada kullanılabilir. Bazı zamanlar dalgalar oluşur ve bunlar uyanıklık bilincini, bazen rüyadaki bilinci ve bazen de derin uyku bilincini temsil eder. Bu modelde, saf bilinç uyanıklık, rüya ve uykunun altında yer alır. Nesnel olarak ortaya konulabileceği gibi öznel olarak da

deneyimlenebilir. Her bir durumla diğeri arasında bir bağlantı vardır.

Sonuç olarak saf bilinç durumu uyanıklık bilincinden tamamen farklıdır. Uyanıklık deneyimleri özel durumları içerir. Saf bilinç alttaki okyanustur, özel bilinçli deneyimler dalgaların değişimidir. Bu dalgalar zamanda var olur ve değişir.

Zikir

SUFİLERE GÖRE sıradan, günlük bilinç otomatiktir ve seçiciliği yoktur. Bu anlayış modern bilimin de bakış açısı ile uyumludur. Sıradan bilinci “derin uyku” ya da “körlük durumu”, yani dünyanın gereksiz boyutları ile aşırı ilgilenme olarak tanımlarlar. Normal bilincimiz eksiksiz değildir ama birincil amacı biyolojik yaşamı sürdürmek için mükemmel bir biçimde gelişmiş, seçici ve kişisel bir inşadır. Biyolojik, bedensel varlığımızı sürdürmek için gerekli olmasına karşın, bu bilincin çalışabildiği tek yol değildir. Sıradan bilincin otomasyonu, yaşamı sürdürmek adına ruhsal yaşantının zenginliklerinden feda etmek anlamına gelir. Otomatiklikten kurtulma farklı bilinç halleri yaratır. Bu bilinç halleri her kişinin kendi deneyimine göre farklı tanımlamalar içerir.⁵

Sufizmde temel konu daha yüksek bilinç düzeylerine götüren bir bilinç ve farkındalığın geliştirilmesidir. Bu kişiyi nefse (self/kendilik) götüren bir yoldur. Bunu yapmanın yollarından biri bilinçdışının, sansürü uyku sırasında ortadan kalkmışken, bunları bilince itmenin bir yolunu bulmaktır. İbn Arabi ve diğer birçok sufi, dalgınlık denebilecek bir çeşit şeffaf rüya uygulaması yaparlardı. Böylece bilinçle iletişim kuran bilinçdışının mesajını semboller aracılığı ile vermesi yerine, düşünenin bilinci bilinçdışının içinde dolaşır duruma gelir. Bu uzun bir aşama sonra yapılabilir. Kişi bilincin değişim aşamalarından birinden diğerine çıktıkça, kişiselden evrensel doğru bir geçiş içine girer. Örneğin, Alem-i misal’de kişi, rüya kişiliğinin alışık olduğu dünyevi kişiliğinden çok farklı olduğunu keşfeder. Alem-i melekut’ta ise kişiliğinin karşılığı bir melek olarak görünür ve saf ışık şeklindedir. Daha ileri aşamalarda “Rabbinizi kendinizin bilgisi ile bildiğiniz zamanlarda sahip olduğunuzdan farklı bir bilgi ile kendinizi bilirsiniz, artık kendinizi O’nun vasıtasıyla bilirsiniz... Tanrı sizin aynanızdır, yani sizin kendi özünüzü seyrettiğiniz bir ayna ve siz O’nun aynasımanız, yani O’nun kendi ilahi sıfatlarını seyrettiği bir ayna.”

Tablo. Sufilere göre yüksek bilinç dereceleri

<i>Seviye</i>	<i>Bilinç durumu</i>
<i>Alem-i lahut</i>	Bireyselliği yansıtan farklılıklar henüz ortaya çıkmamıştır. Ancak bütün potansiyeli mevcuttur.
<i>Alem-i ceberut</i>	Öz bir şekle sahip değildir. Ruhun fiziksel olmayan gerçekliği algılanır.
<i>Alem-i melekut</i>	Arşa ait varlığımız gizli bir bedenle birleşir. Aklın sınırlarından kurtulur. Vecd haline ulaşılır.
<i>Alem-i misal</i>	Kendilik (self) dağılır, ışık demeti halini alır.

Sufinin yaşadığı değişim sürecinin bir kısmı, sözlerle ifade edilemeyen mistik tecrübeye götürülen zaman ve mekan sınırları dışında meydana gelir. Ancak buna karşın, çağdaş Sufiler sıradan insanlardır ve yaşam tarzlarının çevrelerindeki sıradan insanlardan bir farkı yoktur.⁶ Gerçeklik, gerçek olmak

için bizim anlayışımıza göre gerçek olmak zorunda ise de, mistik deneyimler için aynı şey söylenemez. Sufilerin ulaştığı aşamalardan biri olan “fena” durumu, “ben bilincinin tamamen iptal edilmesi, mutlak uyanıklık olan saf ve mutlak hakikatin birliğinin kırılmasıdır.”

Tablo. Sufilerin farklı keşf ya da bilinç düzeyleri tanrısızın zihinsel ya da sezgisel bilgisine götürüp götürmediğine göre sınıflandırılmıştır.

<i>Seviye</i>	<i>Bilinç durumu</i>
<i>Keşf-i kevni</i>	Yaratılmış şeyler düzeyinde keşf. Aşağı nefsin arındırılması sonucudur, rüyada ortaya çıkar.
<i>Keşf-i ilahi</i>	Gizli şeyleri görme ve gizli düşünceleri okuma.
<i>Keşf-i akli</i>	Sezgisel bilginin en aşağı seviyesidir. Ahlaki yeteneklerin parlatılması ile ulaşılır ve felsefecilerce de deneyimlenebilir.
<i>Keşf-i imani</i>	Peygamber mükemmelliği. Meleklerle konuşulur ve peygamberlerin ruhları ile karşılaşılır.

Şizofreni

ŞİZOFRENİ (ŞZ) duygu, düşünce ve davranışlarda bozuklukla seyreden bir hastalıktır. Hastalık genelde 15-35 yaşları arasında ortaya çıkar. Yaşam boyu sıklığı %1-1,5'tur. Ortaya çıkış nedeni olarak tek bir sebepten ziyade, birden çok etkenin bir araya gelmesi ile ortaya çıkar. Genetik ve çevresel nedenler bir arada etki eder. Beyin kabuğunun hücresel düzenleniş açısından da ŞZ'lerde farklılıklar tespit edilmiştir. Olasılıkla bazı gelişimsel anormallikler sinir hücresi uzantı ve bağlantılarının düzgün örüntülü bir hal almasını engeller.

Tanısı hastanın gözlenmesi ve tanımlamalarına göre konur. Anormal düşünce içeriği (sanrılar, varsanılar, çağrışımlarda uyumsuzluk), mantık dışı düşünce biçimi (uzaktan TV kapatmak, TV'den kendine seslenildiği), duygudurum değişikliği (künt, uygunsuz, şaşkın), kendilik duygusunda bozulma (benlik sınırlarının kaybı, dış gerçekliği içten ayırt edememe), irade değişikliği (karar verme zorlukları, yetersiz dürtü), duyum bozukluğu (zaman, yer, kişiye yönelimde) ve kişilerarası ilişkilerde bozulma gibi klinik özelliklerin birkaçı ile kendini gösterir. Klinik özelliklerin baskınlığına göre farklı alt tipleri ve adlandırmaları

vardır. Klinik görünümü farklıdır. Pozitif (varsanılar, düşünce bozuklukları) ve negatif (künt duygu durumu, sosyal çekilme) belirtilerle birlikte olabilir.

İşitsel varsanılar ŞZ'de sık izlenir. Genellikle bunlar dinsel ve uyarıcıdır. Bazıları emirler şeklindedir. Erkekler, genelde emir şeklinde duyarken, kadınlar eleştiri niteliğinde sesler işitirler. Normal insanların %30'u da bazen dışsal sesler işitebilirler. Ancak bunlar ısrarlı değildir. Görsel varsanılar da sıklıkla izlenir. Mantığı ya da sağduyuyu hiçe sayan düşünceler kafalarına gelir. Düşünceler sözdizimi, anlambilim, mantık ve duygulanımsal kurallara uymak zorundadır. ŞZ hastaları erken evrede, düşünceleri üzerinde denetimi sağlamaya çalışırlar ve bu nedenle de, normalde bilinçsiz yapılan düşünme eylemi üzerine bilinçli kontrol yerleştirmeye çalışınca, düşünce süreçleri yavaşlar.

Tablo. Şizofrenide bilinç durumu ile meditasyon/zikirin karşılaştırılması

<i>Özellik</i>	<i>Şizofreni</i>	<i>Meditasyon ve Zikir</i>
<i>Elektroansefalografi</i>	Anormallikler	Artmış gamma aktivitesi
<i>Zaman hissi</i>	Zamanda sıkışma	Hızlanma, zamansızlık
<i>Ortaya çıkması</i>	İstemeyerek	İsteyerek
<i>Benlikle uyumu</i>	Uyum var-çatışma yok	Uyum var-çatışma yok
<i>Ek belirtiler</i>	Genellikle olumsuz yönde var	Toplumla uyum ve iyi yönde var

Farklı Bilinç Durumu?

KANT'A bir gönderme ile başlamak ŞZ'nin bir hastalık mı yoksa bir farklı bilinç durumu mu olduğunu tartışmak açısından önemlidir. Kant, ŞZ'yi bilmiyordu ama genel olarak bir "delilik"ten haberdardı: "Deliliğin tek genel karakteristiği herkes için ortak olan düşüncelerle ilgili bir anlayış kaybı ve bunun yerini kendimize özgü düşüncelerle ilgili bir anlayışın almasıdır." Bu anlayışı göz önüne alan bazı araştırmacılar yüksek bilinç derecesi olarak kabul edilen vecd ya da trans durumlarını ŞZ olarak kabul etmişlerdir. ŞZ'nin nasıl bir hastalık olduğunu anlamak açısından bu yaklaşımı akılda tutmak ve sorgulamak gerekir. Acaba ŞZ, sadece kontrol edilemeden ve istemeden bazı beyin özellikli kişilerde ortaya çıkan bir rastlantısal ama kontrol dışı bilinç hali midir? ŞZ hastalarının %70'inin benzer "sanrıları" sergilemesi de üzerinde durulması gereken bir bulgudur. Dolayısı ile bu tutarlılığın altında neyin yattığının anlaşılması gerekir. ŞZ daha çok bilinçle ilişkili bozukluk değil de ağırlıklı zihnin yapısalını oluşturan benlik, altbenlik ve üstbenliğin bozukluğu olarak ele alınır. Kısmen olan bilinç, önbilinç ve bilinçdışı da etkilenir.

Klasik bir tanımlama olarak ŞZ, kişilik bölünmesi olarak adlandırılır. Ancak bölünen ya da parçalanan sadece kişideki kendi kişiliği değil, oluşan bu kişiliğin dış dünya veya nesnelere olan ilişkisidir de. ŞZ kişi kendisini ve dünyadaki gerçekliği farklı, şaşırtıcı, belirsiz ya da yabancı hisseder. Dış dünyadaki nesne özellikleri nitelendirilemez ve bir

başkasına bağlanamaz. Özellikler, bütün içindeki yerleşimlerini yitirdiklerinden, zihinsel yaşam için taşıdıkları tanımlanmış anlamlarını da yitirirler. ŞZ hastalarında dış dünyanın normal dışı ve farklı deneyimi vardır. Varsanılar, içsel oluşan deneyimlerin (düşünceler gibi) ve dışsal gerçekliğin farklı değerlendirilmesinden kaynaklanır. Dolayısı ile bu hastalıkta "kendini izleme" bir bozukluk olduğu öne sürülür.⁷

Günlük yaşamdaki zihin hallerimiz bir kez oluştuğunda, oluştuğu yerde sonlamaz ve "şimdi" içinde oluşan zihinsel benlik durumumuz, daha önceki benlik durumunun bir devamıdır. Şimdiki benliğimiz ise daha sonra oluşacak benlik durumunun öncelidir. Bu ardışıklık ve devamlılık bizde bütüncül ve devamlılık gösteren bir ben hissi uyandırmakla beraber içsel bir zaman akışı da oluşturur. Zihinsel olaylar görsel, işitsel, dokunsal, derin duyu, tat ve koku gibi dış dünyadan gelen uyarımlarla devamlı bir etkileşim halindedir. Bu şekilde, içsel zihinsel durumlar bedenden gelen duyumlarla birleşince "bedende bir ben yerleşimi" ortaya çıkar. Elimi ve kolumu hareket ettirmeye niyetlendiğimde, içsel zihinsel durumum ve kol hareketim esnasında ortaya çıkan (on-line) derin duyunun, zihinsel süreçlerimle birleşmesi "bedenimdeki ben'de" var olma deneyimi yaratır.

Bazı kişilerce ŞZ, "ben bozuklukları ya da benlik sınırlarında bozukluk" olarak değerlendirilir. Ancak buradaki ben psikanalizdeki "benlik" ile aynı şey değildir. Yukarıda tanımlanan şekilde içsel ve dışsal oluşan bedende ben ile ilişkilidir. Zaman kategorisindeki

çarpıklıkların duygulanımsal, nesne kategorisindeki çarpıklıkların sınır, nedensellikteki bozulmalarda ise ŞZ psikozlarından bahsetmek gerektiği de öne sürülür. Örneğin ŞZ hastaları sıklıkla “benleri” ile ilgili sorunlardan bahsederler: “Bu düşüncenin kendim olmadığımı hissediyorum, düşüncelerimi düşünen ben değilim, bu nesnelere ile benim aramda yakın ilişki var, düşüncelerim nesnelere etkileyebilir ve ben düşündüğüm için öyle oldu, ben kendim gerçek değilim, ben ile diğer her şey arasında camdan bir duvar var, zaman ortadan kalktı...” gibi.

Tablo. Ben çevresinde yer alan “kendilik bilinci” aşamaları.

Seviye Bilinç durumu

1	Duyumsal bilincin içinde nesnelere ya da olaylarla hiçbir farkındalık içermez.
2	Nesnelere ilgili herhangi bir bilinç taşımaksızın renk, biçim, uzaklık farklılıklarına tepki veren bilinç. Hayvanlarda bulunabilir.
3	Özne-yüklem yapısı sahneye çıkar. Bu bilinç Ben’sizdir. Buna “kör görüş” durumu örnek olarak verilebilir. Görmediklerini söyledikleri halde, gösterilen şeyleri doğru tanımlarlar. Kendilik bilinci olmaksızın görsel bilinç olarak da adlandırılabilir.
4	Açık bir dönüşlülük devreye girer. Buradaki ben-bu/şu ve ben-o karşıtıklarının dönüşlü uçlarının tam bir harmanlamasıdır. Olgunlaşmamış tekbenci ben içerir.
5	Buradaki “Ben” irade edimini yerine getirir. Neden sonuç ilişkisini algılayan bir bilinçtir. Özgül içsel dönüşlülüğü vardır. Eylem yapan düşünürken, kendi nedensel güçlerinin derecesini de anlamaya çalışır.
6	Kendilik gönderiminin (ben bilinci) içselliği artış gösterir. Birbirini gözlerler fakat bir başkası ile konuşmazlar. Kendi zihinsel niteliklerinin paylaşımını tasarlayabilirler.
7	Kendilik gönderimi içselliği önemli derecededir. Kişi kendi kendisinin belirgin olarak farkındadır.

Zihinsel yaşam, öncelikle şimdiki zamana farkındalık olarak var olur. Şimdiye olan bu farkındalık, şimdiki anda olmayan ve geçmişte kalmış zihinsel süreçlerden doğmuş olarak yaşanmaz. Şimdiye olan farkındalık, geçmişe bağlı olmadan ya da daha sonra ortaya çıkacak geleceğe etkisi olmadan (ya da zayıf olarak) devam eder. İçsel zamandaki bu çözülme, birçok ŞZ hastasının tanımladığı “uzamış ya da genişlemiş şimdi” yaşanmasına neden olur. Beden ve ben arasındaki bağlantının çözünmesi nedeni ile ŞZ’li kişinin çabaları az oranda kendisi tarafından ve sıklıkla başkaları tarafından üretilmiş olarak yaşanır. Dolayısı ile ŞZ durumu sadece benlik/kişilik parçalanması değil, benlikle dış dünya gerçekliğinin de ayrışmasıdır. Bütüncül birlik bozulur. Hatta bu nedenle ŞZ yaşantısı için “bütünsüzlük” terimi önerilmiştir. Bu nedenle, bazı hastalarda düşüncelerinin başkalarınca kontrol edildiği fikri sabit olarak yerleşir.

Başkalarının kontrol edilme hissi de benlik zayıflığına yol açar.⁸

Algı üç bileşenden kurulur: duyumsal girdi, kavramların içsel üretimi ve denetim ya da sansür. Bu üçü arasında karşılıklı bir etkileşim de vardır ve ŞZ'de bu üç bileşen arasındaki denge bozulur. Beyni dış dünyadan koruyan sansürde bozulmadan ziyade, içsel kavramlaştırmalar, dış dünyadan gelen duyumsal verilerle etkileşen *içsel düzeltme mekanizmalarındaki* bozulma ile ortaya çıkar.

Yüksek bilinç halleri ya da ona ulaşma çabası düşünüldüğünde, aradaki sınır çok keskin görünmekle birlikte, beyinlerde kocaman soru işaretleri de oluşturmuyor değil... □

Not: Sultan Tarlacı ile bağlantı kurmak isteyenler için info@kuantumbeyin.com

NOTLAR:

- 1 Thapa K ve Murthy VN. Experimental Characteristics of Certain Altered State of Consciousness. J of transpersonal Psychology 1985;17:77-86
- 2 Current Awareness: Spotlight on Consciousness. The 1996 Ronnie MacKeith Lecture. Developmental Medicine and Child Neurology 1997;39:54-62.
- 3 Travis F, Wallace RK. Autonomic Patterns During Respiratory Suspensions: Possible Markers of Transcendental Consciousness. Psychophysiology 1997;34 (1):39-46.
- 4 Travis F, Pearson C. Pure Consciousness: Distinct Phenomenological and Physiological Correlates of "Consciousness Itself". The International Journal of Neuroscience 2000;100:1-4.
- 5 Nurbakhsh D. Sufism and Psychoanalysis. Part One: What is Sufism? Int J Soc Psychiatry. 1978;24(3): 204-12.
- 6 Spiegelman JM ve ark. *Jung Psikolojisi ve Tasavvuf*. İnsan Yay. 1997;22-24.
- 7 Perry E et al., Neurochemistry of Consciousness. Chapter 17. Reynolds GP. Schizophrenia. John Benjamins Pubs. 2002;279.
- 8 Spitzer M, Maher BA. *Felsefe ve Psikopatoloji*. Çev. Karaçam Ö. Gendaş yay. 1998.

NATUREL Beden, Zihin ve Ruh Sağlığı Festivali

2 - 5 Aralık 2010

Askeri Müze Kültür Sitesi, Harbiye/İstanbul

Ruh ve Madde Yayınları olarak fuar sürecince
F-13 No.lu stantta sizlerle olacağız.

Etkinliklerimiz:

Tüm İyileşmeler Ruhumuzdan Gelir - A. Cemal GÜRSOY
4 Aralık 2010 Cumartesi Saat 16:30-17:30 - *Workshop* B Salonu

Regresyon: Geçmiş ve Geleceği Şimdide Şifalandırmak - Tülin ETYEMEZ
5 Aralık 2010 Pazar Saat: 16:30-17:30 - *Workshop* B Salonu

Uzaylı DNA'sını Arayış

Alan Boyle

Resim 1. VA243 No.lu Sümer silindir mührünün kile basılmış hali.

ZECHARIA SITCHIN, VA243 olarak bilinen Sümer silindir mühründeki (Resim 1) yıldız şekilli sembolün ve diğer on bir noktanın güneşi, ayı ve de Nibiru adıyla anılan gizemli bir dünya da dahil olmak üzere on gezegeni temsil ettiğini ve ayrıca, Nibiru'dan gelen varlıkların insan genomunda değişiklikler yaptığını da söylemektedir. Sümer çiviyazısı metinlerin genelgeçer uzmanları ise Sitchin'in yorumunun yanlış olduğunu söylemekteler.

Zecharia Sitchin uzaylı astronotlar hakkında yazmış olduğu her şeyi, yüksek rütbeli bir Sümerli kadının 4.500 yıllık kalıntıları üstünde yapılabilecek DNA testleri için ortaya sürmeye niyetli olduğunu açıklıyor. Bu, bir sınır ünlüsü için en son ve belki de son ünlenme nedeni.

Sitchin'in görüşüne göre, çok uzun zaman önce ölmüş bir kadının genomu, onun 1976'dan beri anlatmakta olduğu tanrıların ve yarı tanrıların imzasını içerebilir.

Doksan yaşında olan Sitchin, Sovyetler Birliği'nde doğdu, Filistin'de büyüdü ve şimdi, New York'ta yaşıyor. Nibiru adlı bir "12. Gezegen" in binlerce yıl önce Dünya'nın yanından geçtiğini ve arkasında, Orta Doğulu kültürler tarafından tanrı olarak görülen uzaylı ziyaretçiler bıraktığı gibi iddialarla başlayan sıra dışı konuları ele alan on dört kitap yazdı. Sitchin, bu uzaylıların Sümer yazıtlarında *Anunnaki* ve

İncil’de ise *Nefilim* olarak anıldıklarını söylemekte.

Söylemeye gerek yok, Sitchin’in fikirleri -tıpkı kadim astronotlar konusunda yazan bir başka yazar olan Erich von Daniken’inkiler gibi- bilimsel çevrelerce küçük görüldü. Ama şimdi Sitchin, Kraliçe Puabi gizemi ile ilgili olarak tam da bu çevrelerin yardımını istemekte.

Puabi’nin kalıntıları, 1920’li ve 1930’lu yıllar sırasında, yaklaşık olarak Tutankamun’un mezarının Mısır’da keşfedilip incelendiği sıralarda, günümüz Irak’ında bir mezarda gün ışığına çıkartıldı. Londra’daki Doğa Tarihi Müzesindeki adli tıp uzmanları, öldüğü sırada Puabi’nin kırk yaşlarında olduğunu ve muhtemelen, Birinci Ur Hanedanlığı sırasında kendi başına kraliçelik yaptığını belirlediler.

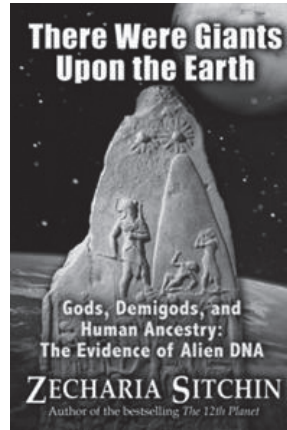

Resim 2. Kraliçe Puabi’nin başının yanında bulunan altın mücevherler görünüşe göre, resimdeki mankenin başındaki gibi, süslü bir başlığı oluşturmaktaydı.

Sitchin ise onun bir kraliçeden daha fazlası, tam tamına bir “nin”, yani Sitchin’in bu Sümerce terimi yorumlayışı ile, bir “tanrıça” olduğuna inanıyor. Kısacası, Puabi’nin

Nibiru’dan gelen ziyaretçilerin akrabası olan kadim bir yaratıcı (ça) olduğunu öne sürüyor. Ya bu uzaylılar, zekamızı artırmak amacıyla -kutsal metinlerde geçen iyiliğin ve kötülüğün bilgisi ağacı- DNA’mızla oynamışlar ama bu genetic meyveyi ebedi yaşam ağacından uzak tutmuşlarsa? Ya Adem ve Havva hikayesi aslında uzaylıların DNA’mızla oynamalarına bir atıfısa? Sitchin’in görüş tarzına göre, bu kadim mitler “bizi her kimler yaratmış ise kendilerinin sahip olduğu sağlık, uzun ömür ve ölümsüzlüğü bizlere vermemek için bizi -meyve, genler, DNA veya her ne ise- belirli şeylerden kasten uzak tutmuş olduklarını” önermekte ve sormakta: “Neydi bu?”

Sitchin, bilimcilerin Puabi’nin kalıntılarından elde edilecek DNA’yı bu sorunun yanıtını verebilecek olma ihtimali nedeniyle test etmelerini istemekte. “Belki onun genomunu bizimki ile karşılaştırarak, bize kasten vermedikleri bu kayıp genlerin neler olduğunu bulurduk. Belki. Garanti edemem ama belki.”

Resim 3. Zecharia Sitchin’in *There Were Giants Upon the Earth* (Yeryüzünde Devler Vardı) adlı son kitabının kapağı. / Inner Traditions / Bear & Co.

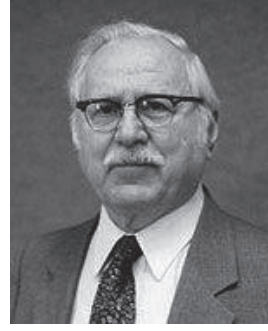
Bu türden konuşmalar Sitchin eleştirilenlerinin onu sahte-tarihçi,

sahtekar veya çok yanılan biri gibi etiketlendirmesine yol açmıştı. Ama bu türden konuşmalar, 1970’li yıllardan beri milyonlarca kitap satmasını da sağladı. *There Were Giants Upon The Earth* (Yeryüzünde Devler Vardı) adlı son kitabı (Resim 3) Sitchin’in yıllar içinde inşa ettiği teorilerin hepsini özetliyor: kadim yazıtların geleneksel olmayan yorumlamaları, Nibiru gezegeninin tuhaf dolaşmaları ve gezegenimize inip kadim mitlere kaynaklık eden bir süperinsan uzay toplumunun varlığı.

Sitchin bu teorilerin hepsinin nihai kaderinin, Kraliçe Puabi’nin kalıntıları üzerinde yapılmasını istediği DNA testleri tarafından belirleneceğini iddia ediyor: “Hayatım boyunca yaptığım çalışmayı aslında riske ediyorum.”

Michael Heiser ise buna inanmıyor. “Sitchin is Wrong” (Sitchin Yanılıyor) adlı *web* sitesini kuran, kutsal metin dilleri alimi Heiser, Sitchin’in genetikçilere yönelik bu DNA meydan okumasının yaygaradan ibaret olduğunu düşünmekte. “Neye benzediğini bilmedikleri bir şeyi aramalarını istiyor. Sanki uzaylı DNAsının elimizde bildik bir örneği var da. Bir dizilim yaptığımızda, fazlalık DNA sayılmadığına göre, bunun aradığınız şey olduğunu nasıl bilebilirsiniz ki? Tam isabet nedir? Bir şey bulurlar da ‘Bunun ne işe yaradığını bilmiyoruz,’ diyecek olurlarsa, Sitchin bunu kullanacaktır; boşluklara ve belirsizliklere odaklanır hep.” Heiser *web* sitesinde Sitchin’in yazdıklarına itirazlarını ayrıntılı tartışmalarla uzun zamandır dile getirmektedir: bir zamanların bu gazetecisinin kadim metinleri yanlış okuduğunu, kadim mitleri birebir

gerçek hikayeler gibi ele aldığını ve bunların etrafında olağanüstü bir kozmoloji inşa ederek paleo-pop-kültür-saçmalığına kendini kapırdığı vb.

Resim 4. Zecharia Sitchin

Elbette ki Sitchin’in görüşü farklı. Ona göre, modern bilim onun haklılığını kanıtıyor. “Tuhaf görünen bazıları da dahil olmak üzere, vardığım sonuçların hepsi birbiri ardınca, farklı bilim dalları tarafından doğrulanmakta. Benim *web* sitemde ise yeni keşiflerin iddialarımı nasıl desteklediğine dair birçok girdi bulacaksınız.”

Örneğin, gökbilimciler uzaklardaki dünyaların beklenenden çok daha tuhaf ve çarpık yörüngeleri izleyebildiklerini bulmuşlardır. Hatta görülmeyen dev bir gezegenin güneş sistemimizin sınırında olabileceği dile getirilmiştir. Bunların hepsi, Anunnaki’nin yuvası olan Nibiru gezegeninin var olduğunu iddia etmek bakımından Sitchin’e daha çok güven vermekte.

Sitchin’in önerilerine kulak vermeye hevesli, saygın herhangi bir bilim insanı bulamayabilirsiniz ama şu an Sitchin’in aramakta olduğu da tam böyle biri. Doğa Tarihi Müzesi, Puabi’nin kalıntıları üstünde DNA

testleri yürütülmesine ilişkin herhangi bir talebin “bu alanda kabul görmüş deneyime ve becerilere sahip veya kadim DNA analizine girişmek için gerekli koşullara erişimi olan bir araştırmacıdan” gelmesi gerektiğini söylemekte. Sitchin ise aralarında, geçen ay haber olan Neandertal DNA bulgularının ve de Grönland’da bulunan 4.000 yıllık insan saçı üstünde yürütülen DNA analizinin ardındaki araştırmacılardan bazılarının da bulunduğu çeşitli araştırma gruplarına başvurduğunu anlatıyor: “Pek de büyük olmayan birikimlerimi önermekteyim, bu analizi finanse etmelerini istemiyorum. Onların, Sitchin haklıymış veya değilmiş demelerini de istemiyorum. Tek isteğim, Londra’daki

müzeye bunu yapmanın çok önemli olduğunu söylemeleri. Ve gerçekten de öyle.”

Araştırmacıların Sitchin’in parasını almaları muhtemelen doğru olmazdı. Peki ama adli tıp uzmanlarının kadim kraliyet üyesi üstünde testler yapmasını anlatan kadim Ur’un ışıltılı hazineleri hakkındaki bir TV belgeseline ne dersiniz? Evet, Discovery kanalı bunu “Mısır’ın Kayıp Kraliçesi” ve History kanalı “Adli Tıp Raporu: Kral Tut” ve de National Geographic kanalı ise “Gerçek Kleopatra” adlı belgesellerle yapmıştı... Pekala, Kraliçe Puabi için de işe yarayabilir. □

MSNB-C bilim editörü Alan Boyle’un makalesinden özetleyerek çeviren: Yasemin Tokatlı.

HABER

UFO Araştırmacısı Wendelle C. Stevens’ı Uğurladık

AMERİKAN HAVA KUVVETLERİ’NDEN emekli yarbay Wendelle C. Stevens, 8 Eylül 2010’da Tuscon, Arizona’da solunum yetersizliği nedeniyle 87 yaşında vefat etti. Tanımlanamayan Uçan Nesnelere fenomenlerini uzun zamandır araştıran Stevens, Lee ve Brit Elders ile birlikte İsviçre’ye gidip Billy Meier ile görüşmüş ve *UFO... Contact from the Pleiades* (UFO... Pleiades’ten Kurulan Temas) adlı iki ciltlik kitaba katkıda bulunmuştu. Stevens, Dünya ile etkileşime geçmiş insanı olmayan zekalara bağlanan ve yüksek gariplik içeren olayların görgü şahitleriyle yaptığı söyleşileri on sekiz kitapta okurlarıyla paylaşmıştı. □

Kaynak: www.earthfiles.com

Resim altı: 1970’lerin sonunda, Wendelle Stevens (sağda) Billy Meier ve Meier’in eşi Kalioppe ile İsviçre’deki evlerinde.

Bir Sevgi Yanıtı

Eva Selhub

2. Bölüm

S: Evet, bu komik çünkü demek istediğim, bu kavram bir süredir etrafımda vardı fakat uzun bir süre, hatta televizyon dünyasında bile kötülenmişti. Al Franken'ı Stuart Smalley'i oynarken hiç gördünüz mü bilmiyorum?

ES: Oh evet! Bu doğru, bu doğru.

S: Kahretsin yeterince iyiyim!

ES: Bu doğru, bunu unutmuştum!

S: (Birlikte gülüyorlar.) Bu yüzden, insanlar bu "Aman Allahım! Hay Allah, sen bunu yapmak zorunda değilsin" e sahipler. Fakat bunu yaptığımız zaman bunun ardında çok katı bir bilim yatar. Bunun hakkında biraz konuşabilir misiniz? Şimdi, ben yeterince iyiyim 'e ve Sevgi Yanıtına bir bakalım. Bunu inceleyerek başlayalım.

ES: Evet, bu yine korku tepkisi ile stres tepkisine karşı bir panzehirdir. Stres tepkisi ben yalnızım; burada beni koruyan biri yok; destekleneceğime güvenemem; ben her zaman aşırı temkinliyim görüşlerini temel alır. Bu böyle çünkü ne yaptığım önemli değil ben yeterli değilim ve yeterli şeye sahip olmamam önemli değil. Dolayısıyla, bu stresin ile ilgili olduğu şeydir. Tıpkı benim söylediğim gibi stresin tanımını, zihin yeterli olmadığını algıladığı ya da yeterli olmadığı zamandır. Öyleyse, bunun panzehiri nedir? Ben yeterliyim ve ben yeterli şeye sahibim. Bunu nasıl yaratabiliriz? Evet, bir bakalım. Seviyi kabul ettiğimde, beslenmeyi kabul ettiğimde, bir bebek ağladığında ve biri gelip o bebeği kaldırdığında sözlü olarak birçok şey öğrenilir. Öğrenilen: Ben önemliyim ve birinin gelmesi, beni dinlemesi, beni kabul etmesi için yeterince değerliyim. Ve sonra beden temasına da sahibiz, dokunma gerçekten bedenin düzene girmesine izin veriyor. Bu Homeostatik Düzenleme olarak tanımlanır. Homeostatik sadece denge anlamına gelir. Bundan dolayı, bedenin psikolojisi beden temasıyla düzenlenmeye başlayabilir. Bir kalp hücrecini diğer kalp hücrelerinden ayırdığınızda, fibrilat başladığını ve kalp hücresinin öldüğünü biliyor muydunuz? Ve eğer diğer kalp hücreleriyle yeniden bir araya koyarsanız hücre yaşama geri dönüyor.

S: *Bir rezonans.*

ES: Bizim bir arada olmaya ihtiyacımız var, dokunmaya ihtiyacımız var, biz sosyal varlıklarız. Bu yüzden, bunu da öğreniyorsunuz. *Ben iyiyim, biri beni koruyor. Onlar gelecekte kendilerini benim için feda edecekler çünkü geri geleceklerine söz veriyorlar. Sevildiğime ve desteklediğime güvenebilirim.* Tıp dilinde buna plasebo etkisi denir.

Fakat gerçekten sağlığı hatırlatıyor, iyi olacağım biliniyor çünkü onu koruyorum. Daha sonra olansa şudur: Bu bebeğe bakan bir anne, bir baba, bir aile ya da bir yetişkin yanlış olan şeyi anlamaya çalışıyor çünkü konuşamıyorlar, böylelikle susturuyorlar. Daha sonra bebek derin derin nefes almaya başlıyor; bebeği sakinleştiriyorlar. Dolayısıyla, öğrendiğimiz bir diğer şey rahat ve

yavaş olduğumuz zaman, daha derin nefes almaya başlıyoruz ve neler olduğunu gerçekten anlayabiliyoruz. Bebek aç mı? Bebek yorgun mu? Bu kirliliği bir bebek bezi mi? Ve problemi çözersiniz. Ve bu yüzden strese birçok seviyede dikkat edilir. Eğer bu tekrar tekrar yapılırsa bilinçdışı zihin, bir tahmin ve gelecekte bunun yeniden olacağı varsayımını geliştirir çünkü zihin şu an nasıl hareket edeceğine her zaman geçmişe geri dönerek karar verir.

Dolayısıyla, sevgi -Sevgi Yanıtı- eğer imgelemeyle yaşamınızda sosyal sevginin, öz sevginin ve spiritüel sevginin sevgi piramidini yaratması için bir altyapı canlandırılırsa, verdiğiniz ve diğerlerinden, hayvanlardan, kendinizden ve kendinizden büyük olan ruhtan, doğadan ve inandığımız

herhangi bir şeyden aldığımız şey Sevgidir. Ve bu egzersizi gün boyu yaparsınız, meditasyon ya da belirli egzersizler korunduğunuzu, birinin sizi sevdiğini, hayranlık içinde olduğunuzu imgeleme yoluyla, sizi yeniden sevgi mekanına döndürebilir. Bütün bunlar stres tepkisini terse döndüren ve kesen peptidler ve hormonlardan olan morfin ve oksitosin salınımıyla birlikte sevgi psikolojisini getirir.

fakat ben kadın ve erkek diye düşünüyorum. Herkesin kendi soyutlanmışlığı içinde olduğu kavramına inanıyor. Apartman daireme gücüm yetebilir; ev arkadaşına ihtiyacım yok ve sana ihtiyacım yok!

ES: Bu doğru ve daha sonra 80'lerde daha ileri gitti, bilirsiniz: "Bana, Bana, Bana,". Geniş ailelerimizle yaşamıyoruz, uzaklarda yaşıyoruz. Çok fazla sosyal iletişimimiz yok, kendi

S: Evet ve ilginç olarak, eğer buna yüksek bir sosyal seviyeden bakarsanız, kültürel olarak 50'li yıllarda, korkunç derecede yıkıcı olarak düşündüğüm bazı şeylerin başlangıcı vardır. Bu Dr. Benjamin Spock'un, aslında çocukluk günlerimden bildiğim, çocuklara kendileri için daha çok sorumluluk almalarına izin verin; çocuk ağladığında onu kucağınıza alıp doyurmak zorunda değilsiniz çalışmasıydı. Bilirsiniz, bu izin hakkı ve bağımlılık hissi bütün bunları yaratır. Daha sonra Cinsiyet Devrimine doğru bir süreç var, alıntı boyunca, "Kadınların Özgürlüğü" ve aslında, siz soyutlanmış varlıklarsınız. Erkekler ve kadınlar, birçok insan, tabii kadınlar dövülmelerinden dolayı biraz daha kötü bir durumdalar,

şehirlerimize gitmiyoruz. İnsanlar, bilirsiniz, din konusunda üzüntü duyuyorlar çünkü din korku temellidir. Onlar kendi işlerini yapıyorlar. Birinin diğeriyle bağlantısını kaybetmişiz. Kendi kendimizle bağlantıyı kaybetmişiz ve bu bizim için çok zararlıydı. Fakat öğrenmenin büyük skalası içerisinde her imkanın gelişim için bir fırsat olduğunu düşünüyorum, orada bizim öğrenmemiz için önemli olan bir şeyler var; yalnız olamayız, bir çocuğun desteklenmeye ihtiyacı vardır. Fakat bir çocuğun bir şeylerle başa çıkması için cesaretlendirilmeye de ihtiyacı vardır. Şu ya da bu biçimde, çocuklar yürümeyi öğrenmeye başladığında arkalarından yürümemiz gibi ve daha

sonra arkasında durur ve yürümesine izin veririz. Dolayısıyla, yapabildiğini öğrenmesine izin veriliyor, Küçük Makine yapabiliyor gibi. *Yapabildiğimi düşünüyorum; Yapabildiğimi düşünüyorum; Yapabildiğimi düşünüyorum* ve bu genel destekleyici durumda olmak bilirsiniz orda oturur ve “senin için bir alan ayarlayacağım”dır. Ve gerçekten doktorlara geri dönüş, bu bizim tahmin ettiğimiz şey, bir şifacı, bir kişi ya da bir ilişki içinde birinin onların problemleri hakkında çalışabilmesi için bir alan ayarlayabilmeli. *Seni bağlamak istemiyorum, sadece sana alan ayarlamak için buradayım.* Ve böyle oldukça bu çocukları bu kadar çok besleyerek bencil ve narsist olmalarını sağlayan bütün bu Özdeğerlilik Hareketi’ne başka bir yoldan giden Dr. Spock’tır. *S: Doğru. Kesinlikle.*

ES: Dolayısıyla, arada bu var. Eğer ben aile olarak dengeliysem ve kendimi geliştirmişsem ve stresimle mücadele ediyorsam, çocuğumun beni bir aile olarak ya da bir kişi olarak onaylaması için mükemmel olmasına ihtiyacım yok; yalnızca kimlerse o olmalarına izin verebilirim ve onların süreçlerini destekleyebilirim, onlara yaşam boyu yardım edecek araçlar verebilirim. Banka hesaplarına para yatıracağım, böylelikle bir yetişkin olup ayrıldıklarında ihtiyaçları olan kaynaklara sahip olacaklar, yaşam koşullarıyla başa çıkmak için gereken kaynağa sahip olduklarını bilecekler. Eğer onları korursam, ileride korkak olacaklar. Bunun için bu faydalı olmak da olmuyor. Dolayısıyla, bu gerçekten kendini geliştirmekle ilgilidir. Ve bu yeniden, başta söylediğim nasıl yardım isteyeceğimizi bilmediğimize, yardım

istemek ve almak için yeterince değerli olduğumuzu bilmediğimize geliyor. Bu nedenle, sevgiyi vermek ve almak çok önemli çünkü bu solunum gibi bir sürekliliktir. Sadece nefes vermiyorum, nefes de alıyorum. Sadece vermiyorum, almalyım da ve bu bencillğimden kaynaklanmıyor. Vermek için almalyım çünkü diğer türlü boşum ve sonra kızgınlım ve korku doluyum ve kısırdöngüye geri dönüyoruz.

S: Alıyor olmanın etrafında birçok suç var.

Oh, bencilim. Oh hayır, bunu kendim yapabilirim; “birini kullanıyor” olmak istemem *ve işte onun gibi bir şey.*

Dolayısıyla, bu anlayışın üstesinden gelmeli ve topluluğun bir parçası olduğumuzu hatırlamalıyız.

ES: Bu doğru. Bu doğru; ben sevgi dolu bir varlığım ve bensiz bilirsiniz seni sevemem; seni dolu dolu, tamamen ve koşulsuz sevemem çünkü bir şeyleri geri isteyeceğim ve bu koşul demek ve bu saf değil. Verebilmeye ihtiyacım var çünkü *yapabilirim, yapmam gerekiyor değil ya da yapmalıyım değil* çünkü yapabilirim, bilirsiniz bardağım yağmurla doldu.

Bu nedenle, bunu gerçekten kendi kendini doldurmak diye adlandırıyorum. Ve strese girdiğinizde ya da korkuya kapıldığınızda bu gerçekten çok basit bilinen bir şey, kötü hissettiğiniz her an olabilir. Bu kadar basit gerçekten. Baş ağrınız olabilir, kızgın ya da sinirli hissedebilirsiniz, yorgun hissedebilirsiniz, stres tepkisi içindediniz. Bu kadar basit. Bununla ilgili bir şey yap. Yatmaya git, bir şeyler ye, meditasyon yap. Sistemin sana *ben sıkıntıdayım, bir şey yap* diyor. Bu, yakıt deponuz “Boş” sinyali verdiğinde aldırılmamak gibidir ve kendi kendinizi

doldurmuyorsunuz. Hepsini bu kadar. Kendinizi doldurun.

S: Evet, ilginç olduğunu düşündüğüm bir şey yazıyorsunuz. Tam bir meditasyon olmayan az bir egzersiz ya da dua eşittir. Bir örnek vermişsiniz, "Bunu deneyin, neler olduğunu görün," diyorsunuz. İki farklı duanız var, onu lütfen, Tanrım, gün boyu başarmamda bana yardım et. Bu bir numaradır.

ES: Doğru.

S: Bu duayı ettiğiniz zaman neler olacağını izleyin ve kimyasal olarak neler olduğunu tartışın; duruşa ve ruha neler oluyor.

ES: Bu doğru. Kelimelerinizin altında negatif varsayımlar varsa...

S: Yaşam sömürücü! Gün boyu başarmamda bana yardım et, lütfen.

ES: Şu ya da bu. Bilirsiniz, bunun altında yatan varsayım *ben başaramayacağım*dır. Dediğim gibi Çekim Yasası: Korku daha fazla korkuyu doğurur; sevgi daha fazla sevgiyi doğurur. Bunun için eğer sizin ifadeniz, duanız, her ne söylüyorsanız negatifse, sonrasında alacağınız şey de o olur. "Tanrım, gün boyu başarmamda bana yardım et." Evet, varsayım onun başaramayacağıdır. Doğru mu?

S: Doğru.

ES: Dolayısıyla, bu alçaltan bir psikolojidir. Kalp kapanır, baş alçalır. Bu yalnızca korkunç bir histir ve herkes bunu yapabilir ve hissedebilir; ben buna psikoloji tanıklığı diyorum.

S: Doğru.

ES: Ve bunun tersi...

S: Bugün bana hayat verdiğin için şükürler olsun! (Birlikte gülüyorlar.)

ES: Demek istediğim, etrafta böyle dolaşan, depresyonda biri gördün mü hiç? (Baş dik tutulan.)

S: Hayır, asla.

ES: Göremezsin! Hepsini budur. Bu hayranlıkla ilgilidir. Sevgi Yanıtı hayranlık ile ilgilidir. Eğer Sevgi psikolojisinin ne olduğunu anlamak isterseniz? Hayranlık zamanını düşün. Bu günbatımı olabilir, çocuğunuza bakmanız olabilir, aşık olmak olabilir ve sevdiğinizin gözlerine bakmanız olabilir.

S: Bu sizin kediniz ya da köpeğiniz olabilir ya da...

ES: Bu sizin kediniz ya da köpeğiniz olabilir, bu herhangi bir "hayranlık" deneyimi olabilir. Bu minnet, hayranlık ve lütuf durumudur ve psikoloji değişecektir. Karıncalanmayı tüm vücudunuzda hissedeceksiniz: kalbiniz açılır, kaslarınız rahatlar, baş ağrınız geçer ve o an Zaman durur çünkü sıkıntılarınız geçer hatta bu yalnızca o anlık olsa bile. Bu bir Sevgi Yanıtıdır.

S: Fakat o anlar önemlidir, öyle değil mi?

ES: Onlar artar ve sadece artmakla kalmaz bilinçdışı zihin bunu gerçek olarak algılamaya başlar.

S: Evet.

ES: *Ne biliyorsunuz? Yeterli olabilirim. Yeterli şeye sahip olabilirim, daha artırılabilir. Bu nedenle daha fazla yaparsanız daha fazla yararlanırsınız diyorum.*

S: Hmm. Bahsettiğiniz Sevgi Piramidinden konuşalım biraz. Bütün detaylara giremeyiz çünkü biz insanların, gerçekten bunu kendi kendilerine kazanmalarını istiyoruz.

ES: Kitabı oku.

S: (Birlikte gülüyorlar.) Evet, kitabı okumaya ihtiyaçları var çünkü bütün her şeyin üzerinden geçecek zamanımız yok.

ES: Doğru.

S: Neden biraz "Kalkan" kavramından konuşmuyoruz. Bu ne anlama geliyor?

ES: Evet, Kalkan, o an insanlara yardım etmek için önerdiğim bir anımsatıcıdır, tam burada ve şu an çünkü bilirsiniz, herkes derin düşünceye dalabilir. Evet, herkes değil, yani meşgul insanlar derin düşünceye dalarken zor zamanlar yaşarlar. Bu nedenle birçok araç öneriyorum çünkü bilirsiniz, hayatım çok dolu ve yoğun- fakat bu şunun içindedir: *Gerçekten kızgın olduğunuzda ne yaparsınız? Gerçekten endişeli hissettiğinizde ne yaparsınız? Kontrolden çıktığınızda ve ne yaptığınızı bilmediğinizde, eşinizle ya da kocanızla bunu tartışmaya başladığınızda; kontrolden çıkıp ve gerçekten yalnızca benimsenmeyi istediğinizde ne yaparsınız? Bilirsiniz, daha sonra ne yaparsınız?*

Bundan dolayı, Kalkan anımsatıcıdır, bu altın ışığın gözde canlandırılmasıdır da. Gök, güneşin üstünüzde parlaması gibi açılır.

S: *Evet.*

ES: Bütün bedeninizde ışığın altın ışınlarının parlaması, ışığın kalkanı

etrafımızı kaplar, koşulsuz sevgi ve lütuf. Işık varlıklarını imgeleyebilirsiniz; eğer ailenizle aranızda iyi ilişkiler varsa onları imgeleyebilirsiniz ya da sadece sevdiğiniz insanların ruhlarını imgeleyebilirsiniz. Ben melekleri imgelemeyi seviyorum. Biliyorsunuz, Yahudi olarak yetiştim fakat hala Kutsal Ana'yı severim ve kanatlarının ışıkla aralanışını imgelerim ve o kollarını etrafıma sarar ve çocuğun bu deneyimi canlandırması gibi bir anlayışına beni tutmasına izin veririm.

S: *Evet.*

ES: Ve olmak ya da o an bir şeyi yapmak zorunda olmadığımı hissetmeme izin veririm ve hiçbir uzvum çabaya gerek duymaz. Daha sonra o harflere doğru ilerlerim; anımsatıcı: "S" yavaşlamak için. Bu Kalkanı yaptığım için yavaşlarım. Sonra, bir sonraki harf en önemlisidir; o *onurdur*. Gerçekten onur deneyimlerinizi hissetmeniz ve onurlandırmanın bir yoludur. Çoğu zaman utanç ya da suçluluk içerisine gireriz. Bu nedenle, bu şununla ilgilidir: Stres tepkimin bana yanlış bir şeyler olduğunu söylemesinden onur duyuyorum. Bu deneyimi onurlandırıyorum ve ne olmasına ihtiyacı varsa onun olmasına izin veriyorum, bu yüzden iyileşmek için bir fırsatım olabilir. Ve nefes vermeyi unutmadan nefes alacağım. Ve sonra burada gerçekten ne olduğunu dinleyeceğim. Neden ben tetiklenmişim? Bu durumun içerisinde bana yeterli olmadığını ya da yeterli şeye sahip olmadığını hissettiren nedir? O cevabı dinleyeceğim ve cevap ne olursa olsun onu şifalandırmaya karar vereceğim.

Durumu ele almaya karar vermeyeceğim çünkü hemen, şimdi yapmak zorunda değilim. Durumu daha iyi ele alabilmek ve gerekli olan kaynakları yeterince kapsamlı alabilmek için psikolojimi değiştirmeye karar vereceğim. Dolayısıyla, dinlenen cevap her ne olursa olsun, onunla birlikte kendi kendimi şifalandırmaya karar vereceğim. Bunun nedeni kendimi saygıdeğer hissetmediğim bir durumda kendimi saygı ile doldurmam olacaktır; gerçekten, bu ışığı bedenimden akarak üzerime, kalbime düşmesi ve beni saygıyla doldurmak için kullanacağım. Ve sözel bir komut kullanabilirsiniz ve kitapta farklı türde tüm sözlü komutları verdim. *Ben yeterliyim, ben yeterli şeye sahibim* en iyisi.

S: Ve bu derin bir koşullu tepki haline gelir.

*ES: Kesinlikle. Bunu daha fazla yaptıkça, bilinçdışı zihin onu daha fazla içine alır. Ve bu bir olumlama farklıdır. Bunu netleştirmek istedim. Bu bir olumlama fakat bu pozitif psikolojik deneyim bağlamında oluşuyor. Bu nedenle, Pavlovyan Etkisi gibi bu gerçekten bir *Mutluluk Etkisi*. Beden psikolojiyle ilişki kurmaya başlıyor. Bu kelimelerle pozitif bir psikoloji, bu nedenle gün içinde o sözleri daha sonra söylediğin zaman pozitif psikoloji uyandırılacaktır.*

S: Hımm. Ve süreç boyunca ilerleyerek, geçekten hayatınızın geri kalanında bu piramidi inşa ederek diğerleriyle de etkileşimde bulunmalısınız. Daha önce de söylediğiniz gibi sosyal sevgi, öz varlık sevgisini almalsınız ve daha sonra sevginin daha ileri ruhsal türüne

yönelmeye başlamalısınız. Ve biraz önce konuştuklarınız, ruhsal anlayışların çoğuna ya da ruhsal sevgiye köprü oluşturuyor gibi.

ES: Bu doğru.

S: Ve sizin bahsettiğiniz, gerçekten çok beğendiğim bir diğer şey bu harman yolculuğu boyunca bütün bu sevgilerle beraber, bir Ruh Ailesi yaratmaya başlamanın çok faydalı olduğudur.

Bunun hakkında konuşabilir misiniz?

ES: Evet. Mükemmel, değil mi! Evet, bilirsiniz çoğu insan burun kıvrır.

*S: Biz hepimiz şu ya da bu yoldayız!
(Birlikte gülüyorlar.)*

ES: Bunun nedeni, dünyanın çok zor olması diye düşünüyorum.

S: Evet!

ES: Hepimiz stres içinde yaşıyoruz ve çoğu zaman -kimse mükemmel aileye sahip değil- ve bazı insanlar gerçekten korkunç ailelere sahipler. Ve çoğu kez kan bağı olan ailen senin ailen olamıyor. Çok şükür gerçekten iyi bir aileye sahibim. Çok fazla kendi görevlerimiz için yaşıyoruz. İyileştik, geliştik ve ailem Ruh Ailemin bir parçası. Fakat kan bağı olan ailen

mutlaka *senin ailen* olmak zorunda değil. Bu yalnızca insanlarla iyi sevgi çemberlerine sahip olmaktır, vermeyi ve almayı paylaşmak, gerçekten derin bir seviyede bağlı olduğun bu insanlar; bu insanlar *senin Ruh Ailen*. Ve sadece bir insan *senin için* her şey olmamalı. Bu diğer problemdir, bir insana her şeyimiz gibi bakarız.

S: Evet.

ES: Fakat eğer ben kendi içimde bir bütünsen, farklı şeyler için benimle birlikte olan çok fazla insana sahibimdir. Ve oradaki her bir insanın verdiği ve aldığı bir paylaşım vardır. O insanlar sizin *Ruh Aileniz* haline gelirler, o insanlar bu dünyada olmanızın bir nedeni olduğunu hissetmenizi sağlarlar ve yalnız değilsinizdir. Onlara her zaman gidebilir ve yardım isteyebilirsiniz ve onlar da size gelebilir ve yardım isteyebilirler.

S: Fakat sizin kendinizi oradan biraz dışarıya koymanıza ihtiyacınız var. Bu onların yalnızca kapı eşliğinizde görünecekleri anlamında değildir; kalbinizi titreşim alanı yaratmaya başlayıp bunları çekmesi için biraz dışarıda tutmanıza ihtiyacınız var.

ES: Bu doğru ve kendinizi sevgi dolu hissetmediğiniz zaman bunu yapmak çok zor.

S: Evet.

ES: Birçok çalışmam, çoğu çalışmam bu nedenle imgelemeyi, ruhları, kelebekleri o sevgiyi almanı sağlayan her ne olursa onu kullanarak, imgeleme boyunca deneyimi canlandırmayı, sadece ışığın kendisi olsa da olmasa da, Güneşten o ışığı içine alarak *seviyorum* diye söylemeyi ele alır. Bu gerçekten bilinçdışı bir inanç olan ben sevgi doluyum

inancını yaratıyor. Kalbini olabildiğince açık tutacaksın ve insanlarla bağlantıya geçeceksin ve şimdi bir *Ruh Ailesi* yaratıyorsun. Bu nedenle, bu süreçte gerçekten spiritüel sevgiyle bağlantı kuracaksın çünkü ruhsal sevgi her şeyi aşar. Tam olarak o *Varlığa Dalış'a* bağlandığınız zaman, o sevgi dışarıda olandır; ona ne ad verirseniz verin ya da ne olursa olsun -belki de o sadece daha yüksek titreşimli Biziz- onunla bağlantı kurduğunuzda o her şeyi aşar. Siz bağlantıda olduğunuzu biliyorsunuz, siz *Bir olduğunuzu* biliyorsunuz; yapayalnız olmadığınızı biliyorsunuz ve korku hissetmezsiniz. Bu benim için *Varlığa Dalış* ya da bu ruhsal sevgiye bağlandığınız inanılmaz bir şeydir. Bir Ateist ya da Agnostik dahi olsanız bu önemli değil çünkü sevgiye bağlandığınız zaman o an orada alırsınız.

S: Evet, kesinlikle. Bu çok doğru. Şifanın baskın frekansı. Şimdi, tüm bunları bir araya koyarsanız ve bu arada kitapta insanlara o patikalarda, o duygularda onu desteklemede yollarını bulmaya yardım çok. İnsanlara o egzersizleri yapmalarını önemle tavsiye ediyorum. Fakat siz bunu kullanmaya yıllar önce hastalarınızla başlamıştınız ve şu an sonuçlarda ne görüyorsunuz? Biraz tıp kısmına geçelim.

ES: Bu eğlenceli bir görev.

S: Evet.

ES: Bu gerçekten tıptan daha fazlası, bu onların hayatı! Öncelikle, onların psikolojik semptomları düzelir, daha iyi duruma gelirler. Eğer geri dönmekle ilgili bir ipucu hissetmeye başlarsa, bu problem haline gelmeden önce ne yapacaklarını bilirler, bunun için psikolojik olarak daha iyi hissederler. Fakat bundan da

fazlası onlar daha fazla, daha çok kendinden emindirler, sevgi dolu olduklarını bilirler, daha iyi seçimler yaparlar; onlar için kötü olan son ilişkileri onlar için iyi olan iyi ilişkilere dönüşür. Bilirsiniz, onlar ya onlara gerçekten stres yaratan problemlerle uğraşma ya da bırakabilme ve daha iyi bir şeyler bulabilme görevlerine sahiptirler. Çevremde, “Bunun bir durgunluk dönemi olduğunu biliyorum fakat daha fazla şey gelecek,” diyen insanlar var. Biliyorsunuz, tekrardan, bu arakasındaki bir sır, bir Sır; bu bir Çekim Yasası’dır. *Eğer kendim için çalışsam ve titreşimimi değiştirsem geri kalanlar izleyeceklerdir ve sonuca takılı kalmayacağım çünkü biliyorum ki ne olursa olsun ben iyiyim.*

S: Evet, bu en büyük olan, sonuca takılmamak. Sizin listenizde işaretli olmak zorunda değil.

ES: Bu doğru. Bu doğru.

S: Dolayısıyla toparlarsak, paylaşmak istediğiniz son düşünceleriniz var mı?

ES: Evet, kendi kendilerini suçlamamanın, buldukları yol ya da hayatları hakkında kötü hissettiklerinde çocuklukları, şu an ki yaşamları ne olursa olsun onu yeniden programlayabileceklerini, herkesin bunu yapabileceğini bilmenin herkes için gerçekten çok önemli olduğunu düşünüyorum. Bu sadece zenginler için değil, bu sadece meditasyon yapmaya vakti olanlar için değil, hatta sadece eğitilmiş insanlar için değildir. Bu, masaya yemek koymak için üç işte çalışan bekar bir anne içindir. O bu görevi başarabilir. Bu egzersizler kolay ve pratiktir ve hızla yapılabilir. Bu kitapta sevdiğim şey herkesin bunu

yapabilmesi. Biliyorsunuz, ben oldukça sade bir insanım ve gerçekten basit şeyleri seviyorum. Ve bunları herkes yapabilir ve gerçekten diğerlerine sevgiyi yaymak için insanların bu egzersizleri yapacağını ve kendi aralarında sevgiyi bulacaklarını umuyorum. Ve sonra bir gün -buna Eğlence Etkisi diyorum- eğer sizi eğlendirirsem siz de bir başkasını eğlendireceksiniz ve sonra biraz barış içinde olabiliriz belki.

S: Kesinlikle! Bu hayatı daha komik hale getirir. (Birlikte gülüyorlar.)

ES: Bu doğru!

S: Çok teşekkür ederim! Gerçekten zamanınız için teşekkürler. Mesajlarınızı ve yaptığınız çalışmayı takdir ediyorum. Siz haklısınız, bu çok basit ve derin.

ES: Bu doğru. Benimle olduğunuz için teşekkürler.

S: Eva'nın tam çalışmasını paylaşmak için kitabından bir kopya alabilirsiniz, The Love Response (Sevgi Yanıtı) Amazon'da mevcut. Bu bedeninizi ve yaşamınızı sevgi frekansıyla iyileştirmek için muhteşem bir el rehberi. □

SADIKLAR PLÂNI'NDAN ALINTILAR

İdrakin Doğuşu

Celse 89, 12.3.1966

BİR İDRAKİN doğabilmesi üç şarta bağlıdır:

Birincisi, psişik şart; buradan şunu anlıyoruz: Bir ruhun tekamül merhalesi içerisinde bulunmuş olduğu tesir koordinatıdır. Yani bir bakıma varlığın ihtiva etmiş olduğu tesir durumu demektir.

İkinci şart, umumi tekamül nizamı içerisinde, bir mekanizmanın çizdiği kadro. Bu, şu demektir: Bu kadro; o devre, o siklus içerisindeki varlıkların muhtaç oldukları tesir ve tatbikatın belirtilmesidir. Bu öyle bir tesir ve tatbikattır ki, faraza şu andaki siklusun dışında bulunan, geçmiş daha evvelki sikluslarda elde edilen idrak, bu siklusta elde edilemez.

Üçüncü şart, psişik varlığın cehdi ile ilgili iman halidir. Bundan şu anlaşılmalıdır: Psişik varlığın imanı, kendi tekamül realitesinin kendisine bahşetmiş olduğu birtakım melekelerin gelişmesinden doğan bir fehim ve bu fehmin üstün bir şuurla birleşmesi halidir. Demek ki bütün mesele, psişik varlığın, yani ruhun veyahut üç buuttaki insanın, kendisinde meknuz tesirleri ile, onun dışında idrake mevzu olan şeyin tesirleri arasındaki irtibat ve intibak ve nihayet bunun kadrosunu tayin eden, bütün bu hareketleri fert nokta-i nazarından tayin eden ferdin imanıdır. Bu onun daha yüksek ve daha şuurlu cehit göstermesini icap ettirir. Öyle ise bir insan yaşarken tesir alır, tesir verir ve cehit gösterir. Cehdi, tesir alışı ve tesir verişindeki şuur uyanıklığı ile alakalı bulunmaktadır. Bu, kör ve sağır olmaktan başlamak üzere makul vicdan seviyesine kadar bir skala teşkil eder. İşte, tesirin alınışı ve verilisinde, ferdin dozunu ayarlayan unsurlardan biri, mukaddes metinlerdeki sembollerdir. □

faraza: kabul edelim ki, öyle diyelim ki.

fehmi: anlayış, anlama.

meknuz: saklanmış, gömülü.

nokta-i nazar: bakış açısı.

2012 ve İnsanlığın Kaderi: Dünyanın Sonu mu, Yoksa Bilinç Devrimi mi?

Dr. Stanislav Grof

1. Bölüm

JOSE ARGUELLES'İN *Maya Faktörü: Teknolojinin Ötesindeki Yol* kitabının basımı, M.Ö. 11 Ağustos 3114'te başlayıp M.S. 21 Aralık 2012'de sona eren Maya Takvimi ile ilgili eski kehanete geniş kitlelerin dikkatini çekmiş ve sonrasında bu olay pek çok makale, kitap, konferans ve "2012" adlı bir filme de konu olmuştur. Büyük Devrenin sonuna dair benzer kehanetlere Hopiler, Navajolar, Çerokiler, Apaçiler, Iroquois Konfederasyonu, eski Mısırlılar, Kabalistler, Esseniler, Peru'nun Quero yaşlıları, Dogon Kabilesi ve Avusturalya Aborijinleri gibi pek çok kültürel ve dini grupta da rastlanabilmektedir.

Birkaç istisna dışında, kozmik devrenin sonuyla, beşinci dünyayla ilgili Maya kehaneti muhafazakar hristiyanların yorumladığı (ya da yanlış yorumladığı) apokalips terimine benzer şekilde insanlığın ve maddesel dünyanın fiziksel olarak yıkımı (destrüksiyon) şeklinde algılanmıştır. Öyle ki, milyonlarca Amerikalı Hristiyan bu küresel yıkım sırasında vecde dalıp İsa ile bir olacaklarına inanmaktadırlar. Bu şekilde düşünen insanlar apokalips (Yunanca Apokalypsis) teriminin orijinal ve gerçek anlamının "yıkım" değil, "örtüyü açmak", "açığa çıkarmak" olduğu gerçeğinin farkında değillerdir. Bu durum, insanlığın büyük bir çoğunluğundan gizli tutulan bazı sırların belirli seçkin kişilere açıklanmış olması ile ilgilidir. Bu sözcüğün yanlış yorumlanmasına muhtemelen, "devrin sonunda açığa çıkış" anlamına gelen *apokalypsis eschaton* ifadesi neden olmuştur.

Bu makalenin amacı, dizginlenemez bir şiddet, doyumsuz bir açgözlülük, değerlerin egoistçe hiyerarşisi, yozlaşan kurum ve kuruluşlar, dinler arasında uzlaşmanın mümkün olmadığı, savaşların egemen olduğu, bildiğimiz şu dünyanın sona erişine atıfta bulunan söz konusu Maya kehanetine radikal bir şekilde farklı ve daha iyimser bir yorum getirmektir. Bu Maya kehaneti maddesel dünyanın fiziksel yıkımını öngörmek yerine ölüme, tekrardoğuşa ve insanlığın büyük içsel dönüşümüne atıfta bulunuyor olabilir. Bu fikri incelemek için iki önemli soruyu yanıtlamak zorundayız. *Birincisi, kadim Mayalar nasıl olup da binlerce yıl önce, 21. yüzyılda insanlığın içinde bulunacağı durumu tahmin edebilmişlerdi? Ve ikincisi, modern*

toplumun, özellikle de endüstriyel uygarlığın büyük bir psikospiritüel dönüşümün eşiğinde olduğuna dair belirtiler görülmekte midir? Makalemde bu soruları yanıtlamaya çalışacağım. 2012 kış gündönümü ile ilgili Maya kehaneti önemli bir astronomik boyuta sahiptir. 2000 küsur yıl önce kadim Mayalar çok derin bir galaktik kozmoloji formüle etmişlerdi. Gökyüzünün mükemmel gözlemcileri olan Mayalar, kış gündönümü durumunda güneşin yavaş bir şekilde galaktik yörünge ile aynı hizaya doğru kaymakta olduğunu fark ettiler.

Bu hareket dünyanın yörünge ekseninin “presesyon” diye adlandırılan yalpalanmasından kaynaklanmaktadır. Mayalar kozmik orantılardaki büyük değişimlerin solar/galaktik hizalanmalar esnasında

olduğu sonucuna varmışlardı. Bu durum, ekinoksun 12 zodyak burcunun tümünü dolaşması için gereken süre olan 25.920 yılda bir gerçekleşmektedir. C. G. Jung *Aion* adlı kitabında ve diğer makalelerinde, ilkbahar ekinoksu noktasının yıldızlar zodyağında bir takım yıldızı geçme süresi (yaklaşık 2160 yıl) için “Platonik Ay” terimini; tüm zodyak döngüsünü tamamlama süresi için ise “Platonik Yıl” terimini kullanmıştır.

Klasik öncesi Maya kültürünün İzapa Medeniyeti olarak adlandırılan astronomları, 13 baktundan oluşan Maya takvimini kozmik hizalanmanın maksimumuna çıkacağı zaman olan M.S. 2012 Aralık ayını hedef alacak biçimde oluşturmuşlardır. Kadim Mayaların kültürel mirası, bu kutlu hizalanma olayına ilişkin kehanet ile ilgili

resimleri oyma gliflerin içinde aktaran taş anıtları içermektedir.

Son elli yıldır benim ilgi alanım olağandışı bilinç hallerinin araştırılması ya da daha spesifik şekilde ifade etmek gerekirse, bu hallerin önemli bir alt kategorisi olarak “holotropik” terimi ile adlandırdığım hallerdir. Bu bileşik kelime, harfi harfine “bütünlüğe doğru yönelmiş olmak” ya da “bütünlük yönünde ilerlemek” (Yunanca *holos* bütün, *trepein* ise bir şeye doğru ya da onun yönünde hareket etmek demektir.) anlamına gelmektedir. Bu haller çömez şamanların ilk inisiyasyon törenlerinde deneyimledikleri ve daha sonra da kendi danışanlarına uyguladıkları hallerdir. Kadim ve yerli kültürler bu halleri geçiş ayinlerinde ve şifa törenlerinde kullanmışlardır. Çağlar boyu mistikler ve inisiyeler tarafından da ölüm ve tekrardoğuş hakkındaki kadim gizemlerde tarif edilmişlerdir. Dünyanın büyük dinleri Hinduizm, Budizm, Taoizm, İslamiyet,

Yahudilik ve Hristiyanlıkta da bu halleri meydana getiren çeşitli yöntemlere yer verilmiştir.

Daha az belirgin olup biraz daha çok açıklama gerektiren konu, holotropik hallerden elde edilen deneyimlerin ve gözlemlerin Maya kehaneti sorununa neden ve nasıl yeni bir ışık tutabileceği konusudur. Bu konudaki anahtar görüşe göre güçlü bilinç genişletici prosedürler (kutsal teknoloji) Maya kültüründe bütüncül ve asli bir rol oynamıştır. Mayaların taş anıtlarında, heykellerinde ve seramiklerinde, Meksika peyote kaktüslerini (*Lophophora williamsii*), sihirli mantarları (*Psilocybe mexicana* ya da kızılderililerce *Xibalba okoks* veya *teonanakat* olarak bilinen seorulesenler) ve Bufo Marinus kurbağasının cilt salgılarını kullandıklarına ait pek çok resimli kanıt sahibiz. Ayrıca, İspanyollar öncesi dönemde Orta Amerika’da kullanılan diğer bitkiler yerliler tarafından *ololiukui* olarak bilinen

sabah ışığı tohumları (*Ipomoea violacea*), kahinin adaçayı olarak da bilinen *Salvia Divinatorum*, yabani tütün (*Nicotiana rustica*) ve (*Lonchocarpus longistylus* ağacı ve baldan yapılan damıtılmış bir içecek olan) *balş*'tır.

Özellikle Mayaların kullandığı güçlü bir zihin değiştirici yöntem ise çakmak taşı, obsidyen ya da sivri kemiklerle dili, kulak memelerini ve üreme organlarını yaralayarak büyük miktarda kan akıtma tekniğidir. Kan akıtma ritüeli biyolojik ölümden önce, normalde erişilmesi mümkün olmayan deneysel bir alanın açılmasını sağlamıştır. Mayalar yılan sembolünü, kan kaybı ve şok ile yaşanan deneyimler için kullanmışlardır. Bu sembol insanların gündelik dünyası ile doğaüstü alemlere ait vizyonlarda görülmesi beklenen tanrıların ve kutsal atalarının dünyası arasındaki bağlantıyı temsil etmektedir. Sivri kemikler çok büyük bir güce sahip olan kutsal bir obje olarak görülmekte ve Delici Tanrı formunda kişileştirilmekteydiler.

Bu "kutsal teknolojilerin" Maya kültüründe sahip olduğu olağanüstü önemden yola çıkarak onların etkisi ile görülebilmüş vizyonların, 2012 hakkındaki kehanete ilham kaynağı olduğu ve onun ortaya konmasında önemli rol oynadığını söylemek oldukça makul olacaktır. Bu kehanete, modern bilinç araştırmalarının keşifleri doğrultusunda bakmak son derece uygundur.

Holotropik bilinç hallerinde, gündelik inceleme sınırlarımızın çok ötesinde bir büyüklüğe sahip kozmik zeka tarafından tasarlanmış olan evrenin master planı ile ilgili çok derin bilgiler elde edilmesi mümkündür.

Psikedelik halleri deneyimleyen bireyler, ben de dahil, çoğunlukla kozmosun yaratıcı dinamikleri ile ilgili çok derin ve aydınlatıcı içgörüler elde ettiklerini ifade etmişlerdir. Daha spesifik olarak ifade etmek gerekirse, psikedeliklerin öncülerinden olan Terrence McKenna, John Major Jenkins' in *Maya Kozmogenetiği 2012* adlı kitabına yazdığı önsözde, mantar seanslarında 2012 ile ilgili içgörüler elde ettiğini belirtmiştir.

Bu şekilde, aydınlatıcı kozmik vizyonlar edinen bireyler, maddesel dünyada olan şeylerin gündelik bilincimizle ulaşamayan bir gerçeklik boyutunda var olan arşetipik ilkeler, varlıklar ve olaylar tarafından biçimlendirildiğini ve onlar tarafından bilgilendirildiğini anlamışlardır. Ayrıca, arşetipik dünyanın dinamiklerinin gezegenlerin hareketleri, açısız ilişkileri ve yıldızlara göre konumları ile sistematik korelasyon içinde olduğunu da anlamışlardır. Bu ise astrolojiye, onun kaynağına ve büyük önemine ilişkin olarak da tamamen yeni bir anlayışın doğmasına yol açmıştır. Astrolojinin kaynağının gök cisimleri ve dünyadaki olaylar arasındaki ilişkiler hakkındaki bireysel gözlemlerin birikimi değil, kozmosun çalışmasına yönelik küresel kapsayıcı vizyonlar olduğu açık bir hale gelmiştir. Richard Tarnas, otuz yıldan uzun süredir arşetipik dünya, göksel dinamikler ve psikolojik ve tarihi süreçler arasındaki bağlantılarla ilgili etkileyici ve inandırıcı kanıtlar elde etmiş ve bunları, paradigmaları yıkan kitabı *Kozmos ve Psişe'*de (*Cosmos and Psyche*) sunmuştur. Tarnas'ın astrolojik araştırmaları, öncelikli olarak gezegenlerin hareketleri arasındaki

ilişkilere yoğunlaşmaktadır, ancak ayrıca, sabit yıldızlara büyük önem veren astrolojik sistemler de vardır. Holotropik hallerde yaşanan deneyimler de aynı şekilde açıklayıcı anlayışlar sağlayabilir.

Holotropik hallerde yaşanan deneyimlerin önemli bir unsuru, doğrusal zamanı aşması ve evrendeki olayları kozmik astronomik bir ölçekten görmeyi mümkün kılmasıdır. Tüm ihtişamına rağmen, uzun zamanı kapsayan Maya takvimi ya da diğer adıyla Büyük veya Platonik Yıl takvimi, vizyoner deneyimlerden ilham alan çeşitli bilgilerle karşılaştırıldığında çok mütevazı kalmaktadır. Bunlara örnek olarak, evrenin yaşının milyarlarca yıl olarak hesaplandığı tantrik bilimi (modern kozmologların tahminine yakın bir sayıdır) ya da Hindu dini ve mitolojisinde yer alan milyarlarca yıllık Kalpa'lar veya Brahman Günü gibi kavramları verebiliriz. Kadim Maya kahinlerinin vizyonları, kutsal teknolojilerin de sayesinde, gelecekteki yüzyıllara kolayca ulaşabilmekteydi.

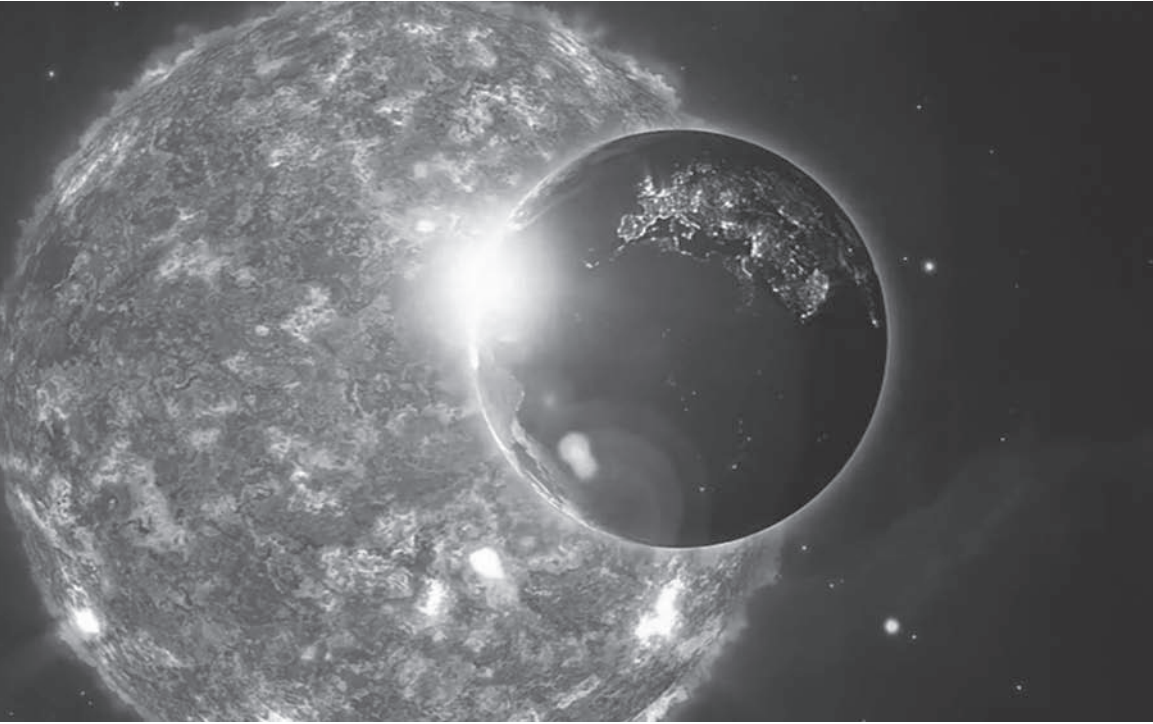
Galaktik hizalanma ile ilgili Maya kehaneti, astrolojik gözlemler ve astrolojik tahminler ile sınırlı değildir; mitolojiyle, C.G Jung'un ifadesi ile kolektif bilincin arşetip alanıyla yakından bağlantılıdır. Örneğin, Maya kahinleri Aralık gündönümü güneşine "Kozmik Baba" ve Samanyolu'na da "Kozmik Ana" demişlerdir. Galaksinin merkezini, modern astronominin dev bir kara delik yerleştiği alanı, onun yaratıcı ve yok edici rahmi olarak görmüşlerdir. Galaktik hizalanma zamanı da böylelikle kozmik *hieros gamos*, yani Dişil ile Eril arasındaki kutsal evlilik olarak görülmüştür.

2012 yılında Güneş, Samanyolu boyunca uzanan ve ışığını ikiye bölmüş gibi görünen ve Büyük Kara Yarık olarak bilinen bir kozmik toz bulutunun kenarına kadar gelmiş olacaktır. Mayalar bu kara yarığı *Xibalba Be* (ruhlar diyarına açılan yol) diye adlandırdırlardı ve onu bir doğum ve ölüm, ölüm ve doğum yeri olarak görürlerdi. Onlar için bu, Kozmik Ana Kreatrix'in 2012 yılında Aralık gündönümü güneşinin yeniden doğacağı doğum kanalıydı. Aynı zamanda da ölüm yeri idi çünkü ruhlar diyarına, ölümlerin ve doğmamışların dünyasına açılan kapıydı. Açıktır ki bu tanımlamalar Mayaların gökyüzüne dair günlük hayal güçleri ve imajinasyonlarının ürünü değildi, bunlar Mayaların arşetipik dünya, gezegenler ve süreçler hakkındaki çok derin doğrudan kavrayışlarının ürünüydü. Maya kehanetinin Kahraman İkiizler Hunahpu ve Xbalanque'nın hikayesi ile de mitolojik olarak bağlantısı vardı. Hikayeye göre ikiizler, ölü tanrılar tarafından ruhlar diyarı Xibalba'ya top oyunu oynamaya davet edilirler. Xibalba Tanrıları onları pek çok işkencelerden geçirir ve kardeşler bunların hepsinin üstesinden gelirler, sonunda ölümler ve güneş ve ay olarak yeniden doğarlar (bazı anlatımlara göre Güneş ve Venüs olarak). Hikayenin konumuzla özellikle ilgili olan kısmı ikiizlerin iblis kuş *Vucub-Caquix* (Yedi Papağan) ile olan savaşıdır. O kendisini daha önce yaratılmış olan dünya ve günümüz dünyası arasındaki alacakaranlık dünyanın güneşi ve ayı olarak gören kibirli, bencil ve itici bir hükümdardır. Döngünün sonunda baskın hale gelen ego arşetipinin bir temsilcisi olarak

görülmektedir. Yedi Papağan ile Yeni Ahitte yer alan zamanın sonu hükümdarı, canavar ya da deccal ile arşetipik bir paralelliği vardır.

Hunahpu ve Xbalanque yedi papağanı yenmiş, (şiddet aracı olan) dişlerini sökmüş, zenginliğini ve gücünü ondan almışlardır. Bunu yaparak, kişiye ait olmayan holistik ilahi bilinci temsil eden, tüm varlıkları

mitoloji anlayışına büyük katkılarda bulunmuştur. Mitler genellikle modern kurgu yazarlarının hikayelerine benzer şekilde insan fantezisi ve imajınasyonunun ürünü olarak değerlendirilmiştir. J.G. Jung ve Joseph Campbell'in çalışmaları ise mitolojiye kökten yeni bir anlayış getirmiştir. Bu iki düşünürü göre, mitler varolmayan ülkelerdeki hayali kahramanların

önemseyen, politik kararları gelecek nesillere göre (Amerikalı yerlilerinin deyimi ile, sonraki yedi nesli nasıl etkileyeceğini dikkate alarak) veren adil bir hükümdar olan babalarının, Hun-Hunahpu'nun dirilişini sağlamışlardır.

Holotropik hallerin araştırılması, psikedelik (hayal gördüren) terapi, holotropik nefes çalışması ve ruhsal yetenekleri olan insanlarla çalışmalar

kurgu hikayeleri, bireylerin uydurduğu fanteziler olmayıp tam aksine, insanlığın kolektif bilinçdışından kaynaklanan ve Jung'un arşetip olarak adlandırdığı, fiziğin ve kozmözün ilksel düzenleyici prensiplerinin tezahürleridir.

(Devam Edecek)

Çeviren: Nurhan Gevrek.

Yapay İsteklerden Şuurlu İsteklere

Nusret S. Yılmaz

HER ŞEY istekle başlar, istekle biter. Yaratılıştan bu yana her eylem, her aksiyon bir isteğin sonucudur. Hayat Yüce bir isteğin gerçekleşmesinden başka bir şey değildir. Bizim varlığımızın temeli istektir. Biz, enkarne olmuş ruh varlıkları, istek yasasını iyi kavramak zorundayız. Zira tekamül, tekamül eden varlıkların irade ve istekleriyle gerçekleşir.

Maddi plan bizden, kendisinin ihtiyacı olduğu enerji alanını isterken, bizler de maddenin üzerimizdeki etkisini öğrenmek isteğiyle bu büyük organizasyona dahil olduk. Dünya Ana baştan beri insanların ihtiyaçlarının giderilmesi için kendisini feda etmiştir. Fakat bu Dünya'nın da işine gelmektedir. Onun da istekleri vardır ve ruh varlıkları da onun isteklerini karşılarlar.

Her ruh varlığı dünyaya enkarne olmadan evvel kendi tekamül ihtiyaçlarının oluşturduğu bir istek planı hazırlar. Buna hayat amacı, enkarnasyon veya hayat planı, yaşam hedefleri, vazife planı da denmektedir. Bu istek paketiyle yeryüzüne doğarız ve ölüm anına kadar da bu isteklerin peşinde koşmaya çalışırız. Dar şuurumuzla, yani dünyada iken kolay kolay algılayamadığımız bu gerçek isteklerimiz, aslında yaşam içerisinde karşımıza olaylar ve eprövrler tarzında çıkar. Bu müteal isteklerimiz bizim gerçek ihtiyaçlarımızdır ve yaşamamız kaçınılmazdır.

Bu vazife paketi, aslında sadece varlığın kendi tekamülünü ilgilendiren bir konu değildir. Bu paket, varlığın tekamülü yoluyla aslen ait olduğu ruhsal ailenin, planın isteklerini içermektedir. Yani dünyaya enkarne olmakla ruhsal bir planın isteklerini de gerçekleştirmiş oluyoruz. Ait olduğumuz Plan da Bütün'e hizmet etmektedir. Dolayısıyla, ruh varlığının en büyük ihtiyacı ve isteği Bütün'ün tekamülünü sağlamaktır diyebiliriz.

Peki, dünyada durum nasıl acaba? Elbette ki unutmaya yasası gereği maksatlarımızı, hedeflerimizi unutuyor yapay ihtiyaç ve isteklerin içine adeta gömülüyoruz. Ve kaçınılmaz olarak ıstıraplarla karşılaşırız. Dar şuurumuzla

oluşturduğumuz arzu ve isteklerimiz ıstıraplarımızın kaynağını teşkil eder. Çoğu kez ihtiyacımız olan şeyi istemeyiz ve istediğimiz şeyler de bizim ihtiyacımız değildir.

İnsanlar genel olarak ne isterler, hiç düşündük mü? Aslında çok da düşünmemize gerek yok. İnsanlığın bugünkü durumuna baktığımız zaman hangi istekler içerisinde bugünlere geldik, gayet kolay bir şekilde

suç oranlarının ve en çok adli olayların bu ülkelerde meydana geldiğini göstermektedir. Başka bir örnekle düşünmeye devam edelim: Hayatı boyunca 500 milyon lirayı bir bütün olarak hiç görmemiş bir insanın piyangodan 500 milyar lira kazandığını hayal edelim. Bazı sosyal içerikli televizyon programlarında sık sık geçer bu konu. Kişide 500 milyar lirayı kavrayacak bir algılayış, bir sorumluluk

kavrayabiliriz. Çevremizi bir yığın yapay istek kalıplarıyla donatıyoruz. İnsan olarak, en çok para bizi cezbediyor herhalde. Çoğu insan yaşamındaki refahın ve sözde mutluluğun sağlanması yolunun, ancak çok para elde etmeyle meydana geleceğini düşünüyor. Öyle olsaydı, herhalde dünyanın zengin ülkelerinin zengin insanları en mutlu kişiler olurlardı.

Oysa yapılan istatistikler en yoğun

yoktur. Çoğu kez bu kişiler parayı kazandıktan kısa bir süre sonra eskisinden de beter bir duruma düşerler. Çok örnek vardır böyle. Suni olarak yarattığımız ihtiyaçlar tekamül ve şuurlanma yolunda bize en çok engel teşkil eden hususlardır.

Eğer bir isteğimiz varsa iyi düşünmek zorundayız. Acaba bu istek gerçekten benim ihtiyacım mı ve bu isteğimin sonucunda elde

edeceklerime layık mıyım? Bunu sık sık kontrol etmeliyiz. İhtiyaçlarımızla isteklerimiz arasında mesafe koymak gerekir. Değişim ve şuurlanma ile ilgili isteklerimiz de çok önemlidir. Bu tür isteklerimize gereken önemi ve değeri vermemiz gerekir. Bunlar anlık olmamalı. Önce bir hedef belirlenmeli ve bu hedefe bütün varlığımızla bağlanmalıyız. Bu bir iç gelişimdir. Ruhsal bir faaliyettir.

Öyle bir isteğimiz vardır ki bu bizim için çok önemsiymiş gibi gelebilir. Halbuki bu istek çok daha büyük isteklerin sonuçlarını elde etmek bakımından çok büyük bir harekete geçirici, marşa basıcı harekettir. (E. Arıkdal)

İnsanların kendilerini geliştirebilmeleri için müthiş bir irade ve isteğe ihtiyaçları var. İstemeyi bilmek lazım. Hedef belirlendikten sonra o isteği, o maksada bizi götürecektir her türlü imkanı bulmak, çıkarmak o imkanları kullanmak zorundayız. Bu çaba gösterilmezse en ufak isteklerimize dahi ulaşamayız. İstemek fiili şuurlu bir tarzda planlı ve programlı olmalıdır. İstemek imkanlarla, hedeflerle, plan ve programla, şuur bütünüyle ortak bir alan yaratmaktır.

Şunu da unutmamak gerekir: Her iş, her hareket, her düşünce ve istek, ister bilinsin ister bilinmesin er geç kendisine bağlı birtakım sonuçlar doğurur. En ufak düşüncelerimiz dahi ait olduğu yöne doğru hareket etmektedir. O yüzden istek ve irade hayatın esasıdır diyoruz. İsteklerimize bir anlamda seçmelerimiz de diyebiliriz. Hayat içerisinde ne istemişsek onu seçmişizdir. Şu an içerisinde bulunduğumuz durum

kendi istek ve irademizle oluşturduğumuz bir durumdur. O yüzden pek de şikayetçi olmamak gerekir.

Değişim, sebep ve sonuç yasalarına bağlı olarak gerçekleşmektedir. Sebepleri yaratan bizim arzu ve isteklerimizdir. Karşılaştığımız sonuçlar bizim kendi isteklerimizin ürünüdür. Değişmek, ilerlemek, gelişmek istiyorsak sebepleri biz kendimiz yaratırız.

Bir şeyi elde etmek liyakatini kendimizde görmüşsek, hayırlı olduğuna inandığımız isteklerimiz varsa, kendimizde bir değişim arzu ediyorsak bu sadece bekleyerek veya isteyerek olmaz. Aynı zamanda, imajinasyon faaliyetini kullanmak zorundayız. İrade ve imajinasyon faaliyeti aynı anda yürümezse hiçbir şey elde edemiyoruz. İsteklerimizi sanki olmuşçasına mantal veya astral planımızda kabul etmeliyiz. İmajinasyon iradenin en önemli aracıdır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi tüm bu bahsettiğimiz süreç başından sonuna kadar ruhsal bir faaliyettir. Yani bu sürece hiçbir zaman mekanik bir açıdan bakmamak gerekir. Aksine tam bir şuur bütünlüğü, şuur aydınlığı gerektirir.

Enkarne bir ruh varlığı olarak en hayırlı isteklerimiz kendimizin ve tüm varlıkların şuur aydınlığına kavuşmaları için dua etmektir. Yüce değişim, Büyük Bilgi, Aydınlanma Çağı ancak biz dünya varlıklarının oluşturacağı büyük istek alanları ile ortaya çıkacaktır. En yüce istek bu olmalıdır. Bu aynı zamanda bir vazife, bir hizmettir. □

HABER

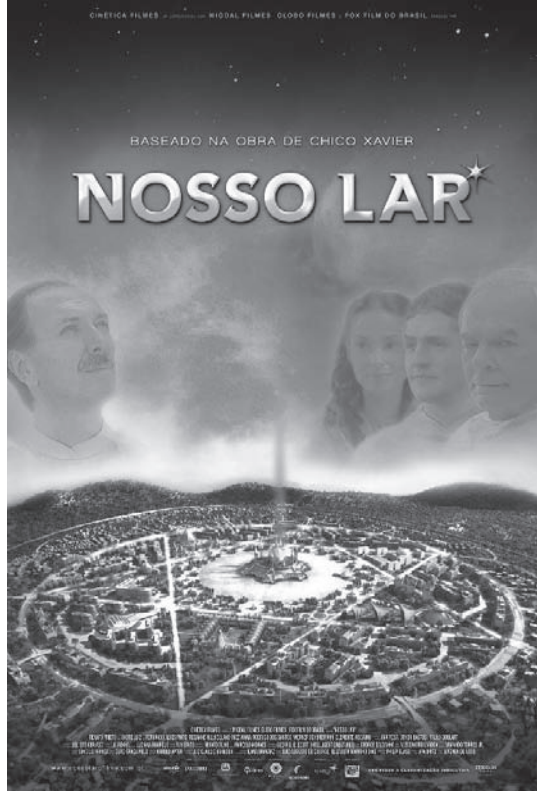
“Astral Şehir” Sinemalarda!

“**N**OSSO LAR”
(Astral Şehir)
ne yazık ki

şimdilik, ancak Brezilya sinemalarında gösterime giriyor. *Ruh ve Madde Dergisi* okuyucularının yakından tanıdığı, ünlü Brezilyalı medyom Chico Xavier aracılığıyla ötealem hakkında tebliğler veren Doktor Andre Luiz’in, ötealeminde bizleri nelerin beklediğini anlattığı *Nosso Lar* adlı çok satan kitabına dayanan film, bir spiritüel gerçeklik filmi ve bedenimiz öldükten sonra bize neler olduğunu açıklamaya çalışıyor. Nereye gideriz?

Nasıl bir yerdir? Yemek yer miyiz? Çalışmak zorunda mıyız? Acı çeker miyiz? İzleyenler, bu ve film ilerledikçe akıllarına gelebilecek daha pek çok benzer soruya çok akılcı yanıtlar bulacaklar. Filmin konusu, Doktor Andre Luiz’in gerçek deneyimlerine dayanmakta ve onun tarafından anlatılmaktadır. Hayatı hepimiz gibi yaşadıktan sonra bir mide hastalığına direnemeyip ölür. Sonrasında, Tanrı’nın önemini en sonunda fark edene ve yardım isteyene dek hayli zor anlar geçirir. Ve ancak o zaman, spiritüel bir koloni olan *Nosso Lar*’a götürülür ve her şeyi başka bir bakış açısından görmeye başlayıp hayatı ve nasıl işlediğini anlamaya başlar.

Bu ilginç filmin en kısa zamanda ülkemizde de gösterime girmesi ümidiyle.

□

Bilimin Hükümleri

Allan Kardec

BİLİM DÜNYASININ, kanıtlayıcı olmasa da ruhçuluğun geçersizliğine yönelik oluşturduğu güçlü varsayım pek çok insan tarafından kabul görmektedir. Bilim insanlarının yargılarını kayıtsızlıkla karşılayanlardan olmadığımız gibi, bunlara büyük saygı da duymaktayız. Öte yandan, onların ilgi alanına dahil olmanın onurlandırıcı olduğunu da düşünmekle beraber, görüşlerinin tüm şartlar altında kesin ve mutlak surette ikna edici ya da nihai olduğunu kabul edemeyiz.

Kendini bilime adanmış insanlar olayları gözlemlemenin ötesine geçip bunları açıklamaya ve değer biçmeye çalıştıkları zaman varsayımların alanına girmiş olurlar; her biri kabulü içinde elinden gelen çabayı gösterdiği kendi sistemini geliştirir ve var gücüyle onu müdafaa eder. Ortaya her gün birbirinden tamamen farklı, yepyeni sistemlerin atıldığını, bugün saçma hatalar olarak reddedilenlerin bir sonraki gün tartışmasız hakikat olarak kabul edildiğini sık sık görmüyor muyuz?

Realitenin yegane kriteri, itiraz kabul etmeyen tek unsuru olgulardır. Bunların mevcut olmadığı noktada akıllı bir adam hükümlerini askıya alır. Tamamıyla incelenip değerlendirilmiş tüm konularla ilgili olarak bilim adamlarının vardıkları hükümler haklı olarak güvenilir ve geçerli kabul edilmektedir çünkü onların bu konulara yönelik bilgileri sıradan insanlara göre çok daha üst düzeydedir; ancak yeni birtakım olaylar, prensipler ya da derinlemesine bilinmeyen meselelerle ilgili görüşleri sadece hipoteze dayalı olabilecektir çünkü diğer insanlar gibi, sadece birtakım önyargılardan yola çıkmaktadırlar. Bilim adamlarının, önyargılı düşüncelere dünyanın geri kalanına istinaden çok daha yatkın oldukları da söylenebilir çünkü -cebirsel ifadesi olmayan hiçbir ispatı kabul etmeyen bir matematikçi, her şeyi elementlerin hareketlerine bağlayan bir kimyacı vb.- her şeye yönelik olarak kendi benimsedikleri bakış açısıyla değerlendirme yapma eğilimindedirler. İnsan bir branş üzerinde çalışarak bunda uzmanlaştığı

zaman, genellikle tüm aklını buna adar; bu branşın haricinde ise muhakemesi genellikle hatalıdır çünkü insan mantığının zayıflığı nedeniyle her konuyu aynı şekilde ele almak yönünde ısrarcı bir eğilim geliştirmiştir. Dolayısıyla kimyasal analizle ilgili bir konuda isteyerek ve güven duyarak bir kimyagere, elektrikle ilgili bir konuda bir fizikçiye, hareket gücüyle ilgili bir konuda bir mekanisyene danışırken -branşlarındaki uzmanlıkları ve bilgi birikimlerinden kaynaklanan itibarlarına saygısızlık etmeksizin- bu insanların ruhçulukla ilgili aleyhte görüşlerine hiçbir şekilde dikkate almamamız makul karşılanmalıdır. Bir örnekle açıklamak gerekirse, söz konusu bilim insanlarının durumu, müzik teorisiyle ilgili ayrıntılı bir soruya bir mimarın kanaati doğrultusunda yanıt verilmesine benzetilebilecektir.

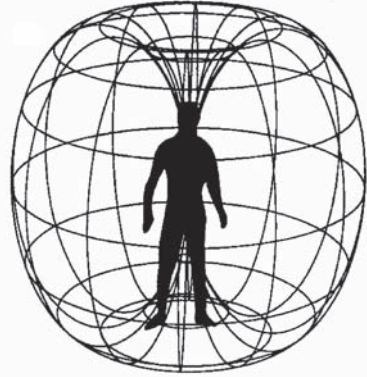
Pozitif bilimler maddenin özelliklerini temel alırlar, madde ise üzerinde deney yapılabilen ve istenildiği şekilde değişikliğe uğratılabilen bir yapıdadır; ancak ruhçu fenomenler kendi iradelerine sahip olan zekaların eylemlerinin sonucudur ve bu zekalar bizim irademize tabi olmadıklarını sürekli olarak bize göstermektedirler. Dolayısıyla ruhçu fenomenlerin gözlemlenmesi pozitif bilimler dahilinde olduğu gibi gerçekleştirilemez çünkü bunlar bir başka kaynaktan teşekkül etmekte ve özel koşullar gerektirmektedir; dolayısıyla bunları aynı araştırma metotlarına tabi tutmakta ısrarcı olmak mevcut olmayan bir benzerliğin varlığı konusunda ısrar etmektir. Bu nedenle bilim, ruhçuluk alanında bir hükme

varmak için yetersizdir; onunla hiçbir ilgisi yoktur, ister lehte ister aleyhte olsun ona yönelik hüküm ve kanaatlerinin ise bir geçerliliği yoktur. Ruhçu görüş kişisel bir kanaat ve inançtır, bilim adamları bunu titrilerinden bağımsız olarak birey bazında benimseyebilirler; ancak hükme bağlaması için konuyu fiziksel bilime teslim etmek, ölümsüzlük konusunda bir hükme varmaları için fizik ve astronomi bilginlerinden bir kurul oluşturmakla aynı şeydir. Ruhçuluk, özellikle ruhun mevcudiyeti ve ölümden sonraki durumuyla alakadar olmaktadır. Bir insanın sırf iyi bir matematikçi ya da anatomi bilgini olduğu için iyi bir ruhbilimci olacağını düşünmek ise olağanüstü derecede mantık dışıdır. Anatomi bilgini, bir kadavrayı incelerken bistürisinin

altında ruhu arar ve bir sınırı bulduğu gibi onu bulamaz ya da bir gaz gibi buharlaştığını göremez, sonuçta da onun mevcut olmadığı hükmüne varır çünkü sadece maddi bir bakış açısından mantık yürütmektedir, ancak bu hiçbir şekilde onun haklı olduğu anlamına gelmez. Dolayısıyla ruhçuluğun geçerli ya da geçersiz olduğunu hükme bağlamanın fiziksel bilimin alanıyla bağdaşmadığını görmekteyiz. Ruhçu görüşü genellikle kazandığı ve kitleler tarafından kabul edildiğinde (oldukça hızlı yayıldığı dikkate alındığında, bu zamanın çok uzak olmadığı görülmektedir) ilk başta yoğun itirazlarla karşılaşan diğer tüm görüşler gibi olacak ve bariz olanın gücü dahilinde bilim insanlarını da yanına alacaktır. Şimdi reddettikleri fikirleri evrendeki güçler vasıtasıyla birer birer kabul etmeye başlayacaklardır; ancak o zamana dek düşünce şekillerine ve araştırma yöntemlerine yabancı bir konuyla onları meşgul etmek üzere onları branş çalışmalarından alıkoymak için erkendir. Bu arada dikkatli bir hazırlık çalışması yapmaksızın konuya yönelik aleyhte hükme varan ve kendileriyle aynı görüşte olmayan herkesi alay konusu yapan kişiler insanlığı onurlandıran pek çok büyük buluşun da ilk başlarda aynı muameleyi gördüğünü unutmakta ve isimlerinin yeni fikirlere yönelik tarihteki meşhur “olmaz”cılar listesine eklenmesi riskini üzerlerine almaktadırlar. Bu listede ilgili olarak izleyen örnekler verilebilecektir: Franklin 1752 yılında elektrikle ilgili deneylerine yönelik çalışmalarını bilimsel bir komiteye iletmış ve keşifleri kakhahalarla karşılaşmıştır.

Söz konusu komitenin üyeleri Benjamin Franklin’in çalışmasının dikkate değer olmadığı yönünde oy kullanmışlardır. Benzer bir komitenin Fulton’un planlarının uygulanamaz olduğu yönünde bir hükme varmasıyla Fransa da buhar gemileri alanında lider olma şansını kaybetmiştir. Öte yandan bu çalışmalarla ilgili karar veren kişiler ilgili konulara yönelik belirli bir yetkinliğe sahiplerdir. Üyeleri arasında döneminin en saygın bilim insanları bulunan bu iki komite, anlamadıkları fakat köklü değişimler yaratmak için mukadder kılınmış yeni fikirlere sadece küçümseyici ve alaycı bir şekilde yaklaşmışlarsa şayet, çalışma alanlarının tamamen dışında olan bir konuya daha farklı bir yaklaşım sergilemelerini nasıl bekleyebiliriz ki?

Bilim insanlarının bazı keşiflere yönelik hatalı hükümleri, anılarına saygı açısından üzüntü verici olsa da, diğer konular dahilinde onlara duyduğumuz itibarı azaltmayacaktır. Ancak sağduyu sadece resmi bir diplomaya bağlı olarak mı bulunmak durumundadır ve bilimsel kurumların duvarları dışında sadece aptallar ve budalalar mı vardır? Muhaliflerimiz

ruhçuluk görüşünden yana olan insanların saflarına bakmaya tenezzül etsinler ve anlayış kapasitesi düşük kişilerden mi oluştuklarını bir görsünler lütfen. Ayrıca bu görüşün çok sayıdaki değerli insan tarafından benimsendiğini dikkate alarak batıl bir itikat olarak mı değerlendirilmesi gerektiğini, yoksa taraftarlarının nitelikleri ve bilgi seviyeleri itibarıyla, “Eğer bu insanlar doğruluğunu kabul ediyorlarsa o zaman bu konuda önemli bir şeyler vardır,” dedirtecek nitelikte bir felsefe mi olduğunu da görsünler lütfen.

Şu noktayı yineliyoruz ki, eğer dikkate almak durumunda olduğumuz olaylar sadece birtakım nesnelere mekanik hareketlerinden ibaret olsaydı, fiziksel bilimler bu fenomenlerin nedenini araştırmakta yeterli olacaktı; ancak söz konusu tezahürler, henüz insanlar tarafından bilinmeyen ve bilimin günümüzdeki kapsamının dışındaki güçlerin ya da yasaların faaliyeti sonucunda meydana gelmektedir. Gözlemlenen olaylar alışılmışın dışında bir yapı teşkil ettiğinde ve bilinen bilim dallarının kapsamı dışında kaldığında, bilim insanları yeni bir çalışmanın, daha

önceden kabul görmüş fikirlerin gölgesi altında verim sağlamayacağını hatırlayarak bu yeni konuları inceleyip araştırmak için mevcut bilgilerini bir kenara bırakmalıdırlar.

Muhakemesinin ve yargılarının şaşmaz bir doğrulukta olduğuna inanan kişi yanılığın içindedir. Fikirleri azami derecede hatalı olan kişiler bile onları bir mantık çerçevesi içinde ifade ederler ve kendilerine imkansız görünen şeyleri de yine aynı mantık adına reddederler. İnsan aklının ihtişamını yansıtan olağanüstü keşifleri daha önceden reddetmiş olanlar da bunu aynı mantıkla yapmışlardır çünkü insanların mantık adımı verdiği şey çoğunlukla üstü örtülü bir kibirdir ve asla yanılmayacağını düşünen kişi kendisini adeta Tanrı'ya denk görmektedir. Dolayısıyla burada, henüz görmemiş oldukları bir şeye yönelik yargılarını askıya alabilecek sağduyuya sahip insanlara ve geleceği geçmişe bakarak değerlendirerek, insanların henüz zirve noktasına ulaşmadığına ya da tabiatın kendi kitabının tüm sayfalarını henüz insanlığa açmamış olduğuna inananlara hitap ediyoruz. □

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Ruhlar Kitabı* adlı kitabından alınmıştır.

Tüyap Kitap Fuarı

30 Ekim - 7 Kasım 2010

Beylikdüzü'nde bulunan Tüyap Fuar ve Kongre Merkezindeki Ruh ve Madde Yayınları standına ve etkinliklerimize tüm kitapseverleri ve okurlarımızı bekliyoruz.

Etkinlik:

Kendini Bilmek ve Uyanış - A. Cemal GÜRSOY
4 Kasım 2010 Perşembe Saat 14:30-15:30 - Büyükkada Salonu

Not: Fuar alanında stant yerimiz Salon 3/103 A'dır.

BEN, KAINİ, sizin gibi bir öğrenciyim ve kendi öğrenimim için yüzümü sevgili dostuma ve öğretmenime çeviriyorum. Adı? Bizim bildiğimiz ad size hiçbir anlam ifade etmeyecektir, bununla birlikte aranızdaki kimileri onun bilgeliğini bilir ve onu başka bir isimle tanır. Mikili ile ben İç Zaman'ımızın önünüzdeki zor günlerinde size yardımcı olması için bizim mütevazı öğretme çabalarımıza birkaç kelime eklemesini rica ettik. İşte böyle canlarım, sözü sevse ona bırakıyoruz.

* * *

Öğretmen

Murry Hope

Öğretmen: Çoğunuz için bilgi uğraşı modern toplumdaki hayatınızda en önemli etken haline gelmiştir. Cevapları bilmek istiyorsunuz; şeyleri anlamak istiyorsunuz; modası geçmiş, eskimiş olduğunu hissettiğiniz bütün fikirlerden sonsuza kadar kurtulmak istiyorsunuz. Sevgili dostlar, bilginin bilgelikle aynı şey olmadığını aklınızdan çıkarmadıkça bütün bunlar sağlıklı özelliklerdir. Eğer bilgelik edinmeye daha fazla dikkat sarf ederseniz, kişisel hayatınızda ve şeylerin kozmik düzeninde kendinizi çok daha iyi hissedeceksiniz.

Yeni bir çağın heyecanında, teknolojik başarının ışıltısında, bireysel gelişim yatkınlığının tümüyle gölgede kalacağı derecede kör olmak işten bile değildir. Dostlarım, sizin iyiliğiniz için sizden bilimsel başarılarınızı duygusal istikrar ve iç emniyetle dengelemenize yardımcı olması için daha derin meseleler üzerine düşünmeye vakit ayırmanızı rica ediyorum. Böylesi bir ihmalin sebep olacağı ıstırap katlanılmaz olabilir.

Gelişmenin hareket halindeki dalgaları insan psişesinin bent kapaklarını giderek daha hızlı açarken, önünüzdeki değişme döneminde ve sorunlu vakitlerde düşünmenize temel olacak bir kozmik uzay çağı felsefesi yaratmanız elzemdir. İsterseniz buna, zaman ve mekanın sınırları daha fazla dışa açıldıkça zihninizde kopacak olan fırtınaları seyredeceğiniz güvenli bir liman deyin.

Gezegeninizdeki İç Zaman'ımızın çağları boyunca, bütün zamanın ebedi ya da zamansızlık olduğu gerçeğinin taşıdığı büyük bir ilke olduğu

öğretildi size. Bu sevgi ilkesidir; önünüzdeki soru dolu günlerde yol gösterici ışığınız olsun. Bu ilkeyi çeşitli şekillerde tercüme edebilirsiniz: şefkatli hümanizm, hoşgörülü din; itina ve hizmet. Fakat ister İç ister Dış Zaman söz konusu olsun, sevgi, nihayetinde nefisten yoksunluk, anlamak ve kararlı bir nezakettir.

“Öf ya,” dediğinizi duyar gibi oluyorum bazılarınızın, “yine aynı mesaj. Biz de bu sefer yeni, heyecanlı bilgileri edineceğimizi sanıyorduk.”

Fakat mesaj aynı değil çünkü evrim devrinizin bir kilisede, bir hastanede ya da okulda oturup, “İnanıyorum,” demenin artık yeterli olmayacağı vakti hızla yaklaşmaktadır. Bir inanç kabul edilmiş bir şeyi ima eder, anlaşılmış ya da kanıtlanmış bir şeyi değil. Yakın gelecekte bilim adamlarımızdan ve kendi zaman bölgenizin dışındaki kaynaklardan alacağımız bilgiyle, *İnanıyorum* ifadesinin yerine *Saçıyorum* (Işık saçmak anlamında, orj. İng. *radiate*).

Başka bir deyişle zaman-bilinci kavramını anlayabilenler, kendilerinin Dış Zaman’dan çıkarabildiklerini, Dünya’daki karmaşadan, bugüne kadar neler olduğunu ve bundan sonra olacakları net bir şekilde seyredebilecekleri bir nokta sunacak olan Dış Zaman’a geçebildiklerini görecekler. Sonra bunları kuşku ve şaşkınlık günlerinde bir rehber yıldız takip etme ihtiyacı hissedenlere aktarabilirsiniz. İnanç, yerini müspet eyleme bırakacaktır.

Sevgi ilkesi zaman-bölgeleri arasındaki yönetici itkililer olarak akan kozmik güçlerle hayli ilişkilidir. Bu enerji dalgaları müdahale edilmeden, uyumlu bir biçimde ilerlediklerinde

Merkez Nokta’dan ya da sizin deyiminizle Tanrı’dan Sevgi ilkesini taşırlar. Ancak bu kanallar dengesini yitirmiş gergin düşünce yapıları tarafından tıkandığı zamandır ki Sevgi ilkesi sakınılmış ya da tam gücüyle işlemiyor görünür. Evrim halindeki bir ruhun öğrenmesi gereken derslerden biri, frenlenmiş olan bu noktaların tıkanıklığının nasıl çözüleceğidir. Bu, bir gezegenin ya da güneş sisteminin hem bireysel, hem de grup gelişimi için de doğrudur. Dış Zaman’da engellerin yokluğunu hesaba katarsak, bu şeyler İlahi Bilinç’te hali hazırda gerçekleşmiş oldukları için eninde sonunda sizin de başınıza gelecektir. Fakat İç Zaman’dakiler söz konusu olduğunda, hala yan bir rolü gerçekleştiriyorlar demektir.

Dış Zaman’daki felsefe, sadece her şeyi dilediğiniz ölçekte görmenin felsefesidir. Dünya zihin gözünüze bir golf topu kadar görünür, böylece onu ve onla ilgili her şeyi daha net bir bakış açısına oturabilirsiniz. Vücudunuzdaki

mikroplar nasıl beyinini onları isterse yok edecek, isterse genel mutluluğu ve refahı sağlayacak güce sahip dev bir “Tanrı” olarak görüyorsa, siz de, şu anda Dünya’ya baktığınızda büyük bir küre görüyorsunuz. Sadece bir mikro, makro kozmos meselesi.

Homo sapiens’in spiritüel gelişimindeki bir sonraki aşama, kendi gezegenlerinin sınırlı çevresinden Dış Zamana projeksiyonda bulunmak olacaktır. Ki buradaki bakış açısından mevcut gidişatlarının hataları katlanılmaz bir hale bürünecektir. Meşhur yazarlarınızdan biri bu fikri kavramıştı. Kahramanı Alice onu yargılayanlara şöyle der: “Hey, siz sadece iskambil kağıtlarınız!” Bunun üzerine hepsi düşer ve Alice özgürlüğüne kavuşur. Zihninizi yavaş yavaş dışsallaştırabilir hale gelip Dünya’yı uzaktan görebildiğinizde, şu anda hiçbir hakimiyetiniz yokmuş gibi görünen şartlara hakim olabileceğinizi keşfedeceksiniz. Zaman ve mekan düşmanınız değil, dostunuz olacak. Çocuk uçurtmayla oynar, uçurtma yükseklerde uçar ve rüzgarla birlikte sağa sola savrulur, çocuk da uçurtmayı kaçırmamak için onunla birlikte sağa sola gider. İnsan çocukluğu bitti sevgili dostlarım. Artık uçurtmayı kontrol etmesini, hakim rüzgara teslim olmamak için kendi kendine güç vermesini öğrenmelidir. Yani hayatının şartların rüzgarlarıyla savrulmasına izin vermeyi bırakmalıdır. Dış Zaman’ın felsefesindeki ikinci aşama budur.

İnsanoğlu zihin gücünü başkalarına bel bağlamadan kullanmayı öğrenmeye hazırdır. Bu benim için de, sevgili dostum Paschatlar için de doğrudur. Size öğretmen olarak değil, eşitiniz olarak yaklaşacağız fakat ne yazık ki

öğretmenlik rolü asırlardır bize düşmüştür. “Ne yazık ki” dememin sebebi, onlara yardım etmeyi istemememiz değil, kendi sınıfımızın daha ziyade, şu anda olduğundan çok daha ileride olması gereken iyileştirici bir sınıf olmasıdır. İnsan ırkı, ancak Dış Zaman’ın daha tam bir kavrayışına ulaştıktan sonra kendi spiritüel ayakları üzerinde durabilecektir. (Teşbihte hata olmaz, kuşkusuz kimileri bazı zaman bölgelerinde sizin gördüğünüz haliyle “ayaklar”ın olmadığını ileri sürebilir). İnsanoğlunun evrene dair İç Zaman’la sınırlı bakış açısı zamana bağlıdır ve o Sevgi ve evrensellik ilkelerini kozmik bağlamlarında tam olarak kavrayamaz. Dış Zaman’dan baktığınızda bu görüşün daha net olduğunu, birçok şeyin yerli yerine oturmaya başladığını göreceksiniz çünkü zaman felsefesi Dünya mantığının daha ziyade kuşkulu ölçütleri içerisinde bile mantıklı değilse hiçbir şeydir.

Bir mikroskop vasıtasıyla hayat hücrelerine yakından baktığınızda karmakarışık bir düzensizlik olarak görünür fakat geri çekilir, cihazınızın ayarını yaparsanız, kusursuz bir simetrisinin ortaya çıktığını görürsünüz. Dış Zaman’da da böyledir. Hayata ne kadar uzaktan bakabilirseniz, amacı ve kuralları size o kadar açık gelecek, anormallikleri anlaşılır olacaktır. Bu yüzden size vereceğimiz zaman tekniklerini iyilikle, nezaketle, umutla ve sevgiyle kullanın. Kozmik yasaları ihlal etmeyin. O zaman gezegeniniz yavaş yavaş hakkı olan evrim zaman-mekânına ilerleyecektir. □

Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *Aslan Halkı* adlı kitaptan alınmıştır.

Anlam Kaynak'tan Gelir

Rob Preece

BAZEN yaşamımız, ona çeşitli yollarla anlam katmaya uğraşmamıza rağmen anlamdan yoksunmuş gibi hissedebilir... Anlam, biz onun içine derinlemesine girersek, beklersek, dinlersek ve açıksak gelir. O, etrafımızdaki acı çekenlere şefkatli bir kalple gerçekten açık olduğumuzda gelmeye başlar. İçinde yaşadığımız çevreye heves ve ilgiyle verdiğimiz karşılık gibi, aynı şekilde gelir.

Anlam ya da amaç, ne yaptığımızdan çok meşgul olduğumuz şeye getirdiğimiz nitelikle ilgili olan *bodhichittada** bulunur. Yaşamımızın küçük, basit unsurları tamamen anlamlıdır ve hem kendi üzerimizde hem de başkalarının üzerinde derin etkileri vardır. Anlam, yaptığımız her şeye kattığımız kalbin niteliğinde yatmaktadır.

Öyleyse, anlamın kaynağı başarabildiklerimizin dışsal bir tezahürü değildir. O, bodhichitta niyetinin veya amacının bir alt akıntısıdır ve anlam içerden akar. Bodhichitta'nın ima ettiği şey, Buda-doğamıza veya Buda-kapasitemize doğru uyum sağladığımızdır; her ne yapıyorsak kendimizde onunla görünecek olan anlamın kaynağına dokunuruz.

Bu anlamın kaynağı, bodhisattva'ya** görelî sıradan bir yaşam sürdürme ve de olumsuz koşulları yola dönüştürme yeteneğini verir. Birinin ıstırabına veya birinin gününü şenlendiren dostluk jestine karşılık verme tarzımız gibi küçük şeyler bile anlamlı hale gelir. Amacın bu daha derin anlamı, ilişkilerimize ve çevremize gösterdiğimiz özene yansır.

Ortaya çıkana hazır ve yanıt verici olmak, amaç duygumuzun nihai hedefinin daha az önemli olduğu anlamına gelebilir. Yolumuzun bizi nereye götürdüğünü pek nadiren tamamen görmeye muktedirizdir ve bodhichitta'da var olan anlama açıldığımız anda, ego hırslarından feragat etmek ve yolculuğun önümüzde açılmasına izin vermek zorundadır. □

Yazarın *Buddhist Practices for Opening to Others* adlı kitabından alıntıyı çeviren: Nur Alkış.

*Bodhichitta: Uyanmış kalp- akıl. Sadece kendisi için değil, bütün varlıklar için aydınlanmayı isteme şefkati. Tibet Budizmi bodhichitta'yı görelî ve mutlak olarak ele alır. Tibet Budizm'inde görelî bodhichitta, bütün varlıklar uğruna aydınlatılmış olma isteğidir. Mutlak bodhichitta ise varlığın saf doğasına yönelik doğrudan bir iç görüştür.

**Bodhisattva: Budist düşüncede kendini tüm duyarlı canlıların Budalığa ulaşmasına yardımcı olmaya adanmış kişidir. Sanskrit *Bodhisattva* kelimesi aydınlanma (bodhi) ve gerçek (sattva) kelimelerinden oluşmuştur. Aydınlanmayı arayan, aydınlanmaya ulaştıktan sonra edindiği bilgelikle diğer canlıların yardımına koşan kişi olarak kabul edilir.

Duyularla Doğrulanın Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar

Aytuğ A. Şentürk

2. Bölüm

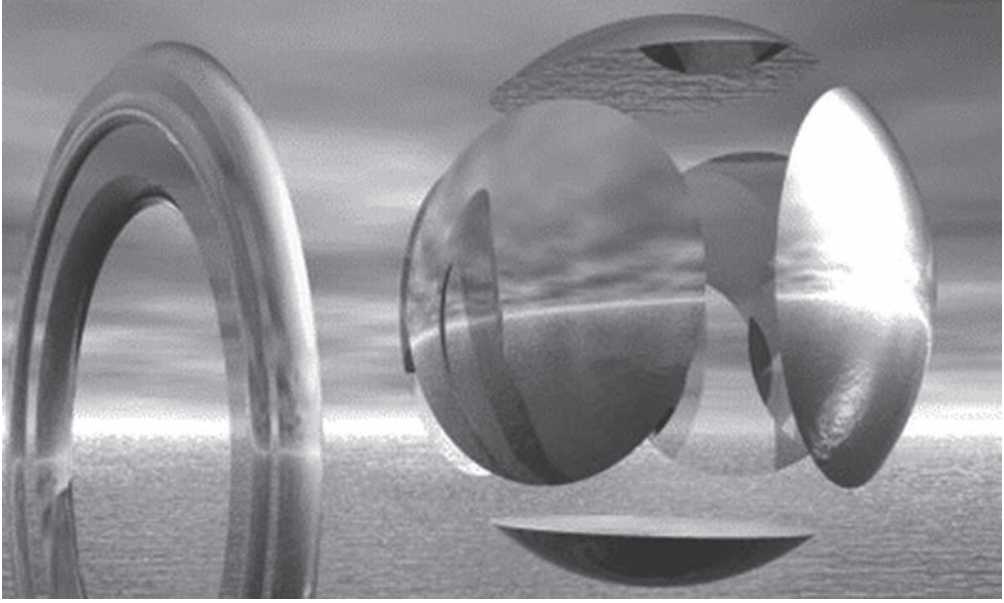
Pozitivizm ve Teknoloji Çağında Korku ya da Kaygının (Angst) Deneyimlenmesi ve Vicdanın Tezahürü

TEMELDE psikanaliz tarafından öne sürülen Oedipus Kompleksi ve onun içeriğinde yaşanan korku ve kaygı, içinde yaşadığımız pozitivizm ve teknoloji çağında da kritik olarak aile ilişkilerinin yapılanmasıyla ilintilidir. Çocukluktan ergenliğe geçişte ve erginleşmeden olgun insan oluncaya kadar değişik aşamaları olan otoritenin yatay ve dikey baskısı sonucu, önceleri reel durumlara karşı gösterilen bir reaksiyon olarak korku, zamanla vicdani oluşum yoluyla dengelenir. Birçok yaklaşımda otoritenin içselleştirilmesi, kişinin kendi kendisinin vicdani yargıcı olmasıyla özdeş olarak değerlendirilmektedir. Bazı yaklaşımlarda, özellikle ideolojik bakımdan eleştirisi yapılan korku durumu ve yaşadığımız dünyanın kendi ideolojik boyutları ve kapitalist normlarıyla, bunların tekil biçimi ya da birimini oluşturan aile ortamı ve otorite arasındaki ayrıntılı ilişkiler incelenmiş ve sonuçta süperego olarak tanımlanan etkenin vicdan ile izomorfik yani tek biçimli bir benzerlik gösterdiği savunulmuştur. Buna göre, bazı durumlarda olgunluğa geçişte dünyanın dışsal otoritesi aile aracılığı ve Oedipus Kompleksi yardımıyla içselleştirilmekte ve reel korkunun yerini, bu kez bazı durumlarda nevrotik bir korku biçimi almaktadır. Bu yaklaşımda pozitif korkunun bir anlamda sinirceli bir şekilde yaşamaya devam ettiği ve fakat psikolojik düzeye transfer edildiği belirtilmektedir.

Maddeci teze göre kapitalizme özgü tüm korku türleri sonuçta sinirceli bir biçime transfer edilir. Bununla birlikte vicdanın ortaya çıkışı tinsel açıdan, kaygının anlamlı bir düzeye çekilebilmesini de sağlamaktadır. Vicdani oluşumu tanımlayabilmenin güçlüğü, genellikle onun üstün bir realite anlayışı ile biçimlenmesinden kaynaklanır diyebiliriz. Bu anlamda bu farklı türdeki korku ve kaygı, bir bakıma insanın olgunlaşmasında belirli bir düzeye kadar gerekli de

görülebilecektir. Ancak özellikle toplumsal vicdanın gelişimi, belirli bir biçimde dış dünyadan türeyen ve bu korkuyu tetikleyen bir *iktidar* etkisiyle de ilişkilendirilebilir. Burada kastedilen iktidar ise, bilinen makro düzeydeki salt siyasi iktidar anlamıyla tanımlanmaz. O daha çok, burada ifade etmek gerekirse, söylemsel düzeyde salt makro siyasi bir olgu olmaktan çok Foucault'nun

bağlamda aynı değildir ve henüz diyagramlara oturtulmamıştır. Ayrıca tabakalaşmadan yoksun olarak saf bir kendiliğindenlik arz eder. Bu mikro düzeyde iktidarın fonksiyonu, özellikle insani beden bağlamında sınıflandırılmamış, bağlantısız ve gelişigüzel güçler alanı içerisindeki düzeni sağlamak ve bu bağlamda akışkan, sahiplenilemez ve merkezlessiz kalmaktır.¹

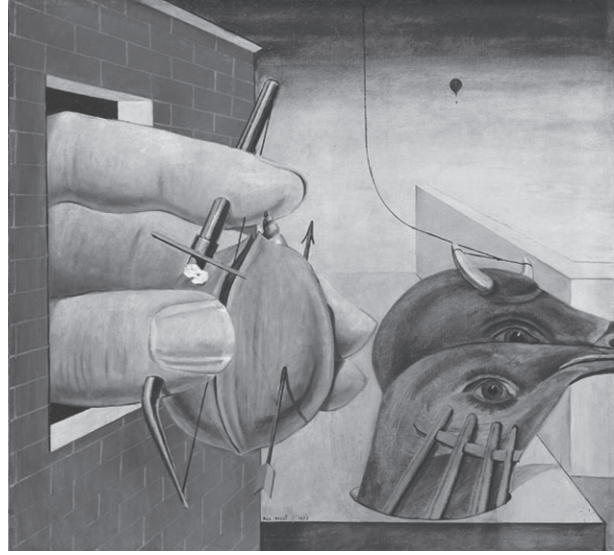
terimleriyle: "...bir kurum, yapı ya da sahip olduğumuz bir kuvvet değildir. İktidar, verili bir toplumda karmaşık stratejik bir duruma verdiğimiz isimdir." Ayrıca iktidarın etkileri ise: "...Öznelerin eylemlerine etki anlamında değil, toplumsal dokuya yayılmış, anonim işleyen söylem ve pratiklerin birbirleri üzerindeki etkileri olarak..." düşünülebilir. İktidar, verili güçler arasında kurulan bir ilişkisellik içinde ve güçler alanı olarak, aynı zamanda heterojen bir düzeyde yayılmıştır, başka deyişle etkileri her

Nitekim iktidar ile ilişkisinde korku, genellikle hoş bir şey olarak karşılanmadığından birtakım telafi mekanizmaları yoluyla giderilmeye de çalışılmaktadır, bunlar arasında en iyi bilinenlerinden biri de uyum sağlamaktır. İktidara uyum sağlama yoluyla korkunun giderilmesine çalışılır ve bu noktada bir özdeşleşme işlevi ortaya çıkar, böylece kişi otorite ile özdeşleşme ilişkisine girebilecektir. Ancak çok yönlü biçimde ortaya çıkan iktidar ilişkileri mesela bir partinin üyesi olmaktan tutun da, okul-aile

birliğine ya da belirli bir dinsel ya da felsefi akımın sözcülüğüne ya da sıradan bir örnek olarak futbol kulüplerini desteklemeye kadar her yerde karşımıza çıkacaktır. Burada önemli olan doğru ve sağlıklı otorite ilişkisinin moral boyutlarıdır. Psişik açıdan tanımlanabilen vicdan ilişkisi de, bu tür bağlantılar karşısında meşruluğunu aslında moral değerler üzerinden kurar. Oysa çağdaş ya da postmodern anlamıyla insani olan tüm değerlerin meta ilişkileri olarak değerlendirilebildiği bugün gözlemlenebilmektedir. Artık sadece nesnelerin değil, örneğin kişiliklerin de simgesel mübadele (değiş-tokuş) konumunda bulunduğu bilinmektedir. Belirli bir ürün kullanımıyla satılması gereken şey, arzu edilen ve fakat maddi olmayan bir nitelik ya da değer için sembol haline getirilmektedir. Burada insani nitelikler, kapitalist pazar ilişkileri sonucu, örneğin spor otomobil biçimiyle erkeklik, makyaj malzemesi yoluyla güzellik, parfüm yoluyla edinilen çekicilik ya da pırlanta hediye ile aşkın ifadesi gibi alışveriş ve ticari meta değerlerine dönüşür. Dolayısıyla bazı insani özellikler, bizzat pazarda değişim değeri taşıyan birer metaya (mal-ürün-ya da hizmetin kapitalist biçimi) dönüşmüştür.² Tüketim toplumu kavramı her şeyden çok bu tür nitelikler üzerine kurulmaktadır. Çağdaş anlamda metanın gerçek önemi *onun kendi ekonomik işlevinin sınırlarını aşmasıdır*.

Başka bir açıdan, belli düzeyde yaşam koşullarına karşı korku ve kaygının psişik yaşamda önemli işlevleri bulunmaktadır, bu korku türü özellikle ferdi vicdanın oluşumu bakımından önemli işlevler taşır.

Özellikle Freud ve psikanalizin yaklaşım biçimiyle bakıldığında üst-ben ya da süperego ve otorite arasında yakın ilişkiler bulunmaktadır. Bu bağlamda süperegonun, vicdanla özdeş bir biçimde değerlendirildiği anımsanmalıdır. Öte yandan Foucault

tarafından biyo-iktidar olarak tanımlanan olgu ve günümüzdeki bireyselleşme (İng: Individuation) arasındaki kesişme zaman zaman bireyin gövde ya da bedenine dışsal gibi tezahür etmekle birlikte yine de onu kuşatan ya da içinden geçen nitelikler göstermektedir. Bu anlamda toplumsal beden ya da gövde anlayışına gidimli bir süreç söz konusudur. Yukarıda bahsedilen meta ilişkileri ve yabancılaşma da bedene her ne kadar dışsal görünse de aslında etkinlik bakımından beden boyunca ilerlemektedir. Bedenin bir akli olması ve ayrıca politik ve toplumsal bir konumu olması, aynı zamanda ideolojik biçimlenme yoluyla günümüz meta ilişkileri ve onlar aracılığı ile tanımlanan ve şeyselleşmenin gövdenin

“içinden geçen” bir özellik gösterebilmesini sağlamaktadır.³ Günümüzün meta ilişkileri içerisinde sorulan temel soru; “Eylemlerim yoluyla hangi ihtiyaçları karşılıyorum?” değil, “Karşılık olarak benim elime ne geçecek?” sorusudur. Tabii bu süreçlerin gövde ya da bedenle yakından ilişkisi vardır. Çünkü arzu genellikle bedene aittir. Her türlü şeyleşme bu açıdan toplumsal beden tasarımı ile karşılıklı ilişki içinde görünmektedir. Bu bağlamda beden, salt anlamıyla “tanımlanabilir konumu, düzenlenebilir şekli olan ve uzamda yer kaplayan şey” olarak betimlenebilir ve de belirli bir görüşe göre, fenomenolojik açıdan; “bedenimin olması yoluyla ben, bu dünyaya ait olurum.” Bunun da ötesinde, bu bedenin önemi Merleau-Ponty tarafından da belirtildiği şekilde “dünyanın sayesinde var olduğu şey” olarak da ortaya konabilmektedir. Farklı ideolojik bağlamlarda bedenin ve ayrıca simgesel gerçekliğin önceliği ve merkezi niteliğini değerlendirmek gerekirse, Derrida’nın da belirttiği gibi, merkez bütünlüğün merkezindedir, ancak merkez bir başka açıdan bütünlüğün oluşturucu parçası olarak ona tabii olmamasından dolayı da, reel bütünlüğün kendi merkezi başka bir yerdedir. Bu anlamda merkez, merkez değildir; onun sanki kendisine bağlı olan bütünlükte yer almaması söz konusudur.⁴ Bu durum, kısaca *kurucu dışarıda* (İng: Constitutive outside) olarak tanımlanmaktadır.

Gerçekliğin toplumbilimsel boyutları, ortaya konulan eylemin ya da şeylerin artık tesadüf olmadığı, ancak daha büyük bir karşılıklı bağımlılık ağını deneyimlediğimiz zaman gerçek

yüzünü gösteren bir tezahürdür. Biz ne zaman artık daha büyük bir *karşılıklı bağımlılık* ağına ait olduğumuzun farkına vardığımızda, rastlantı ya da tesadüfün gerçek anlamda bir yanılısıma olduğunu anlayabiliriz.⁵ Hayata ilişkin hikayemiz zaten artık bir tür yazgıya böylece dönüşüyor, ancak her simgesel olayın somut gerçeklikte bir karşılığı olduğu savını unutmadan. Bilginin toplumsal gerçeği dışında, örneğin düşüncede yaşamak ve hatta bugünün düşüncelerinde yaşamak pek çokları için sanki imrenilecek bir şey gibi görünebilir ve de özellikle doğu felsefeleri düşünüldüğünde *anda yaşayabilmek* bir aydınlanma belirtisi olarak bilinir, mesela bütün bir Zen Budizm felsefesi bunun üzerine kuruludur. Düşüncelerde yaşamak entelektüel açıdan imrenilecek sanki bir zihinsel yaşantı biçiminde algılanmaktadır oysa burada, günümüzde ortaya çıkan anlamıyla deneyimlenen anın yaşanması, Zen’in anlatmak istediğinin tam tersidir. Örneğin, Batı’nın yaşam biçiminde olduğu gibi *yalnızca günü yaşamak, verili gerçekliğin dışına çıkamamak ve günü kurtarmak* olarak tanımlanabilecek bir yaşantıdır. Yanısıra düşüncelerde yaşamak, kartezyen düalizmin önerdiği gibi bir yaşam sürdürmek olabilir, ancak bedende görünen bir varlık olarak cisimleşmiş gerçeğimizin dışına doğru kayan bir yaşam yansımasıdır bu. Kendi başına soyut olgular olarak kalmış zihinsel faaliyetler bir kültür unsuru olarak kabul edilemez, bu bağlamda birey cisim niteliğindeki nesnelere dünyasında yalnız yaşamakta değildir. Öte yandan özne yalnızca özel kültürleşme işlevini zihinsel ve maddi yönden üretilen nesnel gerçekliklere

taşımaz ise, burada verili olarak ortaya çıkan değerlere ulaşmak da olanaksız olacaktır. Simmel tarafından da belirtildiği gibi:⁶

“Bu gerçeklikler, kendileri açısından sadece ruhun doğal durumu olarak adlandırılabilir olan şeyden, ruhun kendine giden yolda, ruhun kendisine ve kültür yapısına, kendisi vasıtasıyla kendiliğinden götürürse, kültür değerleri olurlar.”

Nitekim gerçek ve düşünce arasında asgari müşterekte buluşan bir uyum ve bu uyumun hakikate uygun olması durumu vicdani bir yaşantı olarak kendinin gerçeğini bulmaya götürebilmekte olacaktır insanı. Oysa örneğin hiper-gerçeklikte orada varolan gerçeğin “olması gereken” olduğunu düşündürecek pek çok öge bulabilirsiniz. Örneğin, artık yukarıda sözü edilen araba nereye gidiyor, arabadan indikten sonra neler yapılacak, bunlar söz konusu değil. Buradaki noktürn (ya da karanlıkta

kalan ya da üstü kapalı olan) günümüz beşeriyetinin önemli bir oranda sadece düşüncelerde yaşadığı ve hatta bugünün düşüncelerinde yaşadığı gerçeğidir. Bu bağlamda hayatımız, gerçek ve düşünceler arasındaki uyumdan oluşan bir vicdan yaşamı değil, yalnız düşüncelerin yaşamıdır. Yani biz verili koşullar altında tamamen insana ait olan, kendinde bir gerçek alanına girememekteyizdir.

Gerçeklik ve düşünce arasındaki ayrımların aynı anda ve koşul, eşgüdümlü ve eşzamanlı bir biçimde eylemler ve bağlamları ile kendileri üzerinde kesin bir etkisi söz konusudur. İçinde bulunulan bütünlük her ne kadar sorunlu olsa da ondan apayrı olamadığımızı da zaman zaman hissetmekteyizdir. Saf anlamda kendimizi, kendimizin içinde bir başlangıç, bir temel aramaktayızdır ama bu süreç aynı zamanda daha büyük ve daha kapsamlı bir olgusalığın parçaları gibi de tezahür eder. Zaman zaman edimlerimiz ve bu edimlerin gerçekleştiği “dünyanın biçimine” bağlı olarak, dünyanın parçaları zamanın akışını ayırıştırmakta ve belirli dönemlerde kendi içlerinde olduğu kadar birbirlerinden de farklılaştırılmış olarak ortaya çıkmaktadırlar. Ancak realitede eylemlerimiz, *dünyanın biçimi* içinde her ne kadar bir bütüncül gibi görünseler de, bizim daha çok özgül durumlara göre kısmi olarak algıladığımız farklılaşan fragmanlar olarak gerçekleşebilirler. Buradaki edimler ise artık rastlantısal değildir çünkü onlar bir yönden de bazı başka geniş çaplı oluşumların öğeleridirler. Burada belirginlik ve derinlik yaratan sadece, diğerlerinin de kimler ya da

“ne” olabileceklerine bağlı olarak değişen ve bu anlamda bazen *büyük bir karşılıklı bağımlılık yaratan bir ilişkiler ağına takılmış*, bazense ayrık duran unsurlardır⁷. Bugün önemli olan bunların kendi başlarına ne olduklarından çok kendisinden sadır olunan kişinin varlığına ilişkin nasıl bir anlam karşılığı bulduklarıdır.

Günümüz bireyinin kendi yansımaya olan yaklaşımında, bir bakıma fiziki planda aynada ya da toplumsal plandaki imaj (simulakra) ve ondaki yansımada hapsoldüğünü belirtmek gerekir, bu bir anlamda simulakranın ya da imajın egemenliğinde özellikle *bakışın* (İng: Gaze) dar anlamda duyuşal ya da pozitif sınırlılıklar içerisinde hapsolmesidir. Söz gelimi, medya ve popüler kültür bağlamında başka bir örnek vermek gerekirse, günümüzde belirli bir gençlik kesiminde genç kızların kendilerini Japon anime ve mangalarındaki (çizgi film ve çizgi romanlar) görünümlere büründürdüklerini fark etmişsinizdir. Uyumsuz ya da parlak renkli imitasyon kıyafetler ya da eskitilmiş ve seksi bluz ve mini etekler, imitasyon deriden giysiler, parlak ve tuhaf renklere boyanmış saçlar ve saç stilleri ya da söz konusu çalışmalarda kadın karakterlerin yaptıklarına benzer mimik, jest ve davranışlar vb. burada kendini göstermektedir. Bu tuhaf durumun daha da tuhaf olan yanı, bu imajların aslında bir “gönderge” (göstergenin dış dünyadaki somut karşılığı) ya da gerçeğinin bulunmamasıdır. Başka deyişle manga’daki kadın imgesi ortaya çıktığında bunun dış dünyada bir insan karşılığı olarak gerçekliği yoktu (hiper-

gerçeklik) oysa sonradan insanlar tarafından benimsenerek bu simulakra adeta -ex nihilo- hiçlikten (İng: Nothingness) çıkagelmiştir. Hiç’in Varolmanın adeta kökensel bir parçası olarak ortaya çıkagelmesi söz konusudur, dolayısıyla bizim kendimizden, henüz tam anlayamadığımız bir unsurdan gelen, ancak sanki somut olarak varolmayan bazı unsurların tezahürü hipergerçekliğin içindeki boşluklardan kaynaklanıyor olabilir. Popüler kültürün birtakım fragmanları bu tezahürü doğrulamaktadır, ancak bunlar genellikle dış dünyadaki bir göndergeden yola çıkarlar. Varlık hiçlikle ilişkisinde kendini gösterdiğinde, adeta dış gerçeklikte henüz varolmayan bazı unsurların kendi varlığımız bakımından muhasebesi yapılmalıdır. Ne zamanki hiçlik varlığın kendi manidarlığını kuşatır, o zaman korku ve kaygı duyulabilecektir. Ancak özneler olarak bu tür önemli manidarlıkların tanınması Hiç’in bir varlık planı boyunca meydana gelen hareketinin doğru anlaşılmasıyla mümkündür. Heidegger üzerine bir yorumda vurgulandığı gibi:

“...İnsan Varlıktan yabancılaşmıştır. Bundan dolayı insan kendisini Varlık ile ilişki içerisine sokulmakta olan biri olarak bilmez. Yani insan kendisini insan olarak bilmez. Bu tarzda yönetilen günümüz insanı, kendisine doğru görünmesine rağmen, hiçbir zaman kendisiyle, yani kendi özüyle karşılaşmaz.”⁸

Özellikle teknolojinin ilham ettiği araçsal mantık ya da araçsal akıl

içerisinde, pozitif bilim ve teknolojinin mantığı ile mesela, fiziki plandaki ayna örneği, insanın dış görünüşüne ilişkin bir fetişleştirme boyunca bedene ya da gövdeye bakma mantığı ve anlamı içinde de işlev görmekte ve şekillenmektedir. Kendine aşırı özen gösterme söz konusu olduğunda ise aynadaki yansımanın, biraz da reel yaşamın kuşatılmışlığından kurtulmak gibi belirli bir kaçış niteliği de bulunmaktadır. Fiziksel bir gereksinim olmasının ötesinde aynadaki yansımadan dönen bakış, aslında toplumsal bir yansıma dolayısıyla vardır, bunun tersi değil. İnsanın kaygı ve korku duyumsaması, yansımanın içinde bir işlevsellik anında gövdenin görünümünde belki de bastırılmakta ve kendini -yani beden olarak kendisini- tanıyan insan oradan yansıyan görünümünüle özdeşleşebilmektedir. Kültür sosyolojisi açısından kitle toplumu insanı olan günümüz bireyi, başka yazılarda da belirttiğimiz gibi, medyada ya da yakın çevresinde akan simgeler, göstergeler ya da ikonlarla çevrelenmiş bugünkü yaşamında, kendisine dışsal olarak göstergelerin dolayımında da; Oskay tarafından da vurgulanan kişisel görünümün fetişleşmesi durumu ile karşılaşmaktadır. Bu durum, meta fetişizminin günümüzdeki gelişiminin insanı görünümü-ile-insana dönüştürüp kişinin görünümünü fetişleştirilmesiyle tamamlanmış bulunmaktadır. Bu süreç de, kişilerin “gerçek” bir varoluş potansiyelini bulamadıkları reel toplumdan kaçmak için varolan toplum ya da gerçeklik karşısında edilgen bir rol izlemelerine neden olabilmekte ve yanlış-bilinç biçimlerinin doğmasına zemin

oluşturmaktadır. Bu bağlamda yanlış-bilinç de insanın hazır ve verili olarak bulduğu bir dış gerçeklik düşüncesinin benimsenmesine yönelik bir eğilim içerisinde, bu gerçekliği kendi özgür algılamalarının dışında tecrübe etmesi olarak tanımlanabilir.⁹ Günümüzde yabancılaşma sanki toplumsallaşmanın bir gereği gibi çok çeşitli biçimlere bürünebilmekte ve pazar ilişkileri içinde her gün farklı bir yolla tezahür edebilmektedir. Asli anlamda kapitalizmin normlarıyla öyle sarmalanmış durumdayız ki; insanların bugün sosyal anlamda gerçekleştirdikleri hiçbir edim, sanki meta üretiminin yasalarından bağımsız olamamaktadır. Hatta iletişim süreçleri, meta ilişkileri yoluyla saptanmış toplumsal bir örgütlenmenin bir parçası gibi sürdürülmekte ve bundan gerçek anlamda bağımsız kalmak da günümüzde bir hayli zor olmaktadır. (Post)modern dünyada, öz-görünüş ikiliği bakımından, görünüşün zaman zaman hiper-gerçekliğin de etkisiyle görünüşün, özün aleyhine olarak bir ağırlık kazandığı gözlemlenebilmektedir.

İktidar unsuru dolayımında bu bedenin toplumsal bir biçimleme olarak ortaya çıkması ise ayrıca üzerinde durulması gereken bir meseledir. Buna göre mesela, önemli bir Fransız düşünür olan Foucault'nun yaklaşımında iktidar, bedenlere yatırım yaparak örneğin çağdaş anlamda sağlık, spor, kas geliştirme, çıplaklık, beden güzelliğinin tanımlanıp yüceltilmesi ile de ilgilidir ve tüm bunlar gündelik gerçekler oldukları kadar aynı zamanda siyasi olgulardır. İktidarın bedenin işlevselliğini yönetip

yönlendirmesi, onun bir biçimlendirme olarak arzu, üretim ve bilgi olarak üretilmesine bağlanır. Söz gelimi fiziki bir yansıma pratiği olarak, insanın aynadan aldığı yansıma da genellikle yalın ve olduğu gibi olmaktan ziyade, biraz da geniş anlamdaki dünyevi iktidarın kendisiyle de ilişkili olmaktadır. Beden iktidarın mikro-politikalarının ortaya çıktığı alandır aynı zamanda.¹⁰ Modern dünyanın insanın iç dünyasına ayırdığı güzergah, böyle sıradan gibi görünen bir pratik içerisinde doğallaştırılmakta ya da meşrulaştırılmakta, bu da şeyleşmenin bir başka boyutunu oluşturmaktadır. Oysa hiçbir şeyin sıradan olmadığı bu kritik dönemde, dünyanın güzergahı toplumsaldan yansıyan temsil ve de aynadan yansıyan şeyleşme anında unutulmuş ya da başka bir açıdan çok sarsıcı biçimde ayırmsanan bir korku ya da kaygıya doğru dönüşmekte; günümüzün travması belki de bu görüntüde kırılmakta ve soğurulmakta ve sanki ayna içimizi göstermekten çok gizlemekte ve şimdi onu görünmez kılmaktadır. Böylece yeni ampirik mantık ve modern teknolojinin aynası

tek başına bütün bir hakikati gösterememekte ve deneyüstü gerçeklik olasılıklarının da gözlerden saklanmasına neden olmaktadır.

(Devam Edecek)

NOTLAR:

- 1 Deveci, C. "Foucault'nun İktidar Kavramsallaştırmasında Siyasal Boyutun Ayrıştırılamazlığı," içinde *Doğu-Batı Dergisi*. (Söylem Üstüne Söylem) 3. Baskı. Ankara: Doğu Batı Yayınları, 2005, s.31.
- 2 Duhm, D. *Kapitalizmde Korku*. Çev: Sargut Sölcün. Üçüncü Baskı. Ankara: Ayraç Yayınları, 2002, s.61.
- 3 Tekelioğlu, O. "Moderniteye Sıkışan Özgürlük: Foucault'nun 'Kendilik Teknolojileri'ne Bir Bakış," içinde *Doğu-Batı Dergisi*. (Söylem Üstüne Söylem) 3. Baskı. Ankara: Doğu Batı Yayınları, 2005, s.45-56.
- 4 Derrida, J. *Writing and Difference*, s.279'dan aktaran E. Işık. *Beden ve Toplum Kuramı*. Ankara: Bağlam Yayınları 1998, s.96.
- 5 Bauman, Z. *Sosyolojik Düşünmek*. Çev: Abdullah Yılmaz. 3. Baskı. İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 2002, s. 16.
- 6 Simmel, G. *Philosophische Kultur*. Gustav Kiepenheuer, Verlag. 3. Aufl., Postdam: 1923, s.246-247'den aktaran M. Köktürk. Ön. Ver. 2006a, s. 178.
- 7 Ön. Ver. Bauman, Z. 2002, s.16, 23, 167-168.
- 8 Özlem, D. *Siyaset, Bilim ve Tarih Bilinci*. İstanbul: İnkilap Kitabevi Yayınları, 1999, s.236.
- 9 Ayrıntılı bilgi için bkz: Oskay, Ü. *Çağdaş Fantazy*. İstanbul: Der Yayınevi, (Tarih Belirtilmemiş): s.305-306.
- 10 Bu konuda yardımcı bilgi için bkz: Ön. Ver. Tekelioğlu, O. 2005, s.48.

TEBLİĞ

Yardımlaşma ve Dayanışma

Varlık: Andre Luiz

Kardeşinin yaşamı üstüne hüküm kırbacını şaklatmaktan vazgeç.

Kendi içsel barışını korumak için nankörlüğün acı tadını unut.

Kardeşine yardım bahanesiyle onun yaşaması gereken deneyimleri sen yaşama.

Dolaylı olarak ve haberin olmadan gelişimini engelleyip, seni küçük düşürebilecek yaşam koşullarını ve araçlarını değiştir.

Bazı insanları ıstırabın zorunlu sürgünleri olarak kabul edip onları önemsemezlik yapma.

Boş mideden anlayışı ve dengeyi bekleme.

Birinin sana dostluk belirtileri olarak gösterdiği küçük sevgi işaretlerini iyi niyetle kabul et.

Senin gibi epröv içinde olan arkadaşına dikkat ederken, onunla senin aranda ortaya çıkabilecek sorunları da çöz.

Arkadaşlarıyla olan etkileşimde, her zaman aynı güven ve neşe ortamını koru.

Şiddet ve sempatinin bağdaşmayacağını akılda tutarak, insanlara şefkat ve açık yüreklilik göstermeyi elden bırakma.

Verdiğin sözlerde dakik ol. Asla sabırsızlık ve kızgınlık gösterme.

En kolay işlerde bile aracı kullanma ve söz verdiğin şeyi yerine getir.

Nerede olursa olsun tüm yaratılanlara aynı nezaketi göster.

Yardımanın, yaşam yolunda alan ve veren için destek, teselli, iyilik, alçakgönüllülük, açık yüreklilik, dayanışma, güvenilirlik ve mutluluk içerdiğini de unutma. □

Medyom: F.C. Xavier • İspanyolcadan çeviren: İsmet Yalçın.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-21.00)

02 KASIM Bing Bang'ten Evvel Ne Vardı?

Yaratılışın Ardındaki Sır .....Sara SEBİL

09 KASIM Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans) .....Ergün ARIKDAL

16 KASIM Bayram nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

23 KASIM İlişkilerde Farkındalık .....Zümrüt ERKİN

30 KASIM EFT ve Duygusal Yaralardan İyileşme .....Fadime EMİR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkamazı Zarifi Apt. No:4/6 Beyoğlu/İstanbul • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •

Faks: (0 212)252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

02 KASIM Gurdjieff Öğretisinde Beden ve İnsan Kategorileri....Seyhan OKAN

09 KASIM Bilgi Çağına Girerken Geleceğin Düzeni .....Ercüment KAYA

16 KASIM Bayram nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

23 KASIM Nefs Karşısında Vicdanın Tekamüldeki Rolü .....Adnan ERSOY

30 KASIM Ezoterizmde Gizli Öğreticilik-I .....Günay YALÇIN

Yer: Sağlık-2 Sokağı No:65/10 Kızalay / Ankara • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •

email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

09 KASIM Değiştirilmiş Bilinç Halleri .....Reşat GÜNER

23 KASIM Dengeli Yaşam ve Öz farkındalık.....Sonay SUNUCU-

Oya TİMURDOĞAN

Yer: Mustafabey Cad. No:1/1 Kat:6 D:24 Berki Apt. Alsancak / İzmir • Tel: (0 232)464 00 17 •

email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

09 KASIM Hayatı Yaşamak.....Zülal ÇEVİK

23 KASIM Enerji Üretmek.....İlkay ATİLLA

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0322) 454 60 29 • email: adrad@ttmail.com

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin.....	23 TL
Agarta: Rene Guenon	12 TL
Akaşik Kayıtlar: Rudolf Steiner	13 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5.5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi".....	11 TL
Batık Ülke Mu Uygarlığı: H. Stephan Santesson	11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Büyük İnisyeyler: Edouard Schure.....	35 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal	20 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	19 TL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	7 TL
Dünya Tarihiçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett	8 TL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine	9.5 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin	21 TL
Eneadlar: Plotinos.....	16 TL
Eon: Jean E. Charon.....	11 TL
Ezamanlılık: Allan CombsMark Holland	10 TL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	16 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt	7.5 TL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff	18.5 TL
Gerçek Varlık RuhTUR: Leon Denis.....	8 TL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal.....	9 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar	
1. Cilt: Maurice Nicoll	30 TL
2. Cilt: Maurice Nicoll	30 TL
Günlük Sastroloji: Jean Yves Pocollo	10 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: P.G.M. Roberts.....	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnanıcının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin	22 TL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	7 TL
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P.D. Oupensky.....	25 TL
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce	12 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier.....	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13.5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis	13 TL
Karma ve TekrarDoğuş: Dr. H. Motoyama	12 TL
Kartalın Uçuşu: J. Krishnamurti	10 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami	22 TL
Keops ve Sfenks: Georges Barbarin	10 TL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulanması: R.Eugene Davis	5.5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett	8.5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre	7 TL
Manyetizm: Ergün Arıkdal.....	9 TL

Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal.....	10 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Yasemin Tokatlı	9 TL
Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff	18 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz	19 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin	9 TL
Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal.....	19 TL
PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti.....	11 TL
Psikosentez: Will Parfitt.....	10.5 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch.....	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Hayatın Değişimi/ Metamorfoz: Rudolf Steiner.....	8 TL
Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri •	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt	30 TL
"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky	7.5 TL
Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama	16 TL
Tarımların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin	20 TL
Tarımın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben	20 TL
TekrarDoğuş 1. Cilt	12 TL
TekrarDoğuş 2. Cilt	13 TL
TekrarDoğuş 3. Cilt.....	13 TL
Tüm Yönleriyle Medyomluk: Ergün Arıkdal	11 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetto	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham	10 TL
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel	5.5 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner	13 TL
Zaman BaşlarKen: Zecharia Sitchin.....	20 TL

*****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL